

INTERVIEWS MET KANDIDAAT-RECTOREN P. 9-12

KANDIDAAT-RECTOREN TRAPPEN CAMPAGNE OP GANG

“Nultolerantie is een hard verdict”

zat niet in een standaardtraject. Er waren veel zijinstromers. De administratie kon dat niet langer dragen. We hebben toen een stap vooruit gezet. We hebben met zijn allen een door-dacht systeem op poten gezet. Ook de studenten waren daarbij betrokken. Maar het is niet omdat je iets ingevoerd hebt, dat je dat niet kan evalueren. Ik denk niet dat de studenten altijd vragende partij zijn voor de ongeloflijke keuzemogelijkheden die er zijn.”

Nultolerantie

Ook de nultolerantie in de master, waarbij een student moet slagen voor al zijn vakken om een diploma te halen, staat opnieuw ter discussie. De Moor wil terugkeren naar het oude systeem, waarbij professoren geval per geval overlegden of een student geslaagd was: “Nultolerantie is een hard verdict. Ik zou willen terugrijpen naar de deliberatie, waarbij een college van professoren samen oordeelt over een student. Vroeger was een negatieve beslissing ook mogelijk, maar het was dan toch een collectieve beslissing.”

Baelmans: “We moeten redelijk zijn. Wat doen we bijvoorbeeld in de septemberzitting? Kunnen we daar af en toe de nultolerantie verlaten? Als een student daardoor niet aan zijn stage kan beginnen, of geen werk kan zoeken, moeten we redelijk kunnen zijn.” Ook Torfs is niet wild van nultolerantie: “Ik ben geen voorstander van nultolerantie. Nul is heel weinig.”

Competitie

De kandidaten komen helemaal op dreef wanneer het gaat over de financiering van onderzoek op basis van kwantitatieve criteria. Onderzoeksfinanciering wordt gedeeltematig berekend op basis van het aantal citaties en publicaties van onderzoekers. Verderop in deze *Veto* klaagt geograaf Chris Kesteloot aan dat het financieringsmodel professoren dwingt in competitie te gaan met elkaar. Volgens De Moor is er inderdaad te veel aandacht voor kwantiteit: “Aantallen spelen overal een te grote rol. We moeten meer de nadruk leggen op kwaliteit.”

Torfs: “We moeten af van de kwantitatieve publicatiedrift, waarbij onderzoekers steeds meer moeten publiceren. Een op twaalf onderzoekers zou gefraudeerd hebben. Je kan toch niet zeggen dat al die onderzoekers potentiële criminelen zijn die wachten op het goede moment om zich in de misdaad te begeven? Het systeem is criminogeen. We moeten het tij keren. Als we dat niet doen, zal het eindigen met een gigantische explosie en een verlies van credibiliteit van de universiteit.”

Maex benadrukt dat ook competitiviteit belangrijk is: “Het financieringsmodel moet zowel competitiviteit als samenwerking aanmoedigen. Competitiviteit is eigen aan de academische wereld. Het bevordert de kwaliteit. Maar zodra je verder gaat dan dat, moet er samenwerking komen, want die zorgt voor vernieuwing.”

Deze week begint de campagne voor de rectorverkiezingen aan de KU Leuven. De vier kandidaten zijn Tine Baelmans, Bart De Moor, Karen Maex en Rik Torfs. De eerste drie zijn momenteel vicerector. Vooral de gelijkenissen tussen hun programma's vallen op.

JELLE MAMPAEY

Als het van de rectorkandidaten afhangt, wordt de flexibilisering van het curriculum grondig geëvalueerd. Sinds de invoering van de diplomaruimte, de overgang van een jaarsysteem naar een creditsysteem, hebben studenten een grote vrijheid in de samenstelling van hun programma. Studenten kunnen zo ook gemakkelijker vakken uit verschillende fases volgen.

Karen Maex: “De flexibilisering heeft ervoor gezorgd dat er meer individualisering is: iedereen volgt zijn eigen traject. Er moet een sterk sociaal

weefsel zijn. Vroeger werd dat automatisch gecreëerd in de les.” Rik Torfs is van mening dat studenten een minimale structuur nodig hebben. “Flexibilisering kan zo ver doorslaan dat er geen idee meer achter je programma zit.”

Volgens Bart De Moor is flexibilisering goed voor de studenten, maar levert het vooral organisatorische problemen op. Er is bijvoorbeeld meer studiebegeleiding en studieadvies nodig. Tine Baelmans benadrukt dat de invoering van de diplomaruimte beantwoordde aan een veranderde realiteit: “Een vierde van de studenten

Andrew Snowball

“De flexibilisering heeft ervoor gezorgd dat er meer individualisering is”

KANDIDAAT-RECTOR KAREN MAEX

ONDERWIJS

Onenigheid aan Thomas More over diploma's

4

INTERNATIONAAL

Koreanen betalen 15.000 euro voor Gents onderwijs

5

STUDENT

LOKOmotion verhuist mogelijk na diefstal

7

SOCIAAL

Alma maakt 250.000 euro verlies

13

ONDERZOEK

Onderzoekers kapot door concurrentie

14

CULTUUR

Tien jaar Het Depot

16

veto+

24/7 het meest recente studentennieuws via veto.be

Read. Like. Share.

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE

ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

Scherp

OPINIE Splinter

Geletterde prostitutie

In 1914 ging de Leuvense universiteitsbibliotheek in vlammen op. Van de eeuwenoude en uitgebreide collectie restte niets meer dan een hoopje as. Zesentwintig jaar later zat de herbouwde bibliotheek weer in de hoek waar de klappen vielen. Genadeloos vrat het vuur bijna een miljoen boeken op. Vandaag de dag hebben we niet eens brandgeile Duitsers nodig om onze bibliotheken te verkrachten.

Negentien studentes archeologie van Alfa gaan uit de kleren voor een naaktkalender. Niets wereldschokkends: van brandweermannen tot wiskundigen, allemaal laten ze hun preutsheid varen om een goed doel te steunen. Wat de archeologen onderscheidt van die goedbedoelde initiatieven zijn niet de uitzonderlijk welgevormde rondingen van hun lichamen en evenmin de ludieke poses. Hun goed doel zijn geen arme Afrikaanse kindjes met dikke buikjes, noch de talloze Vlaamse verkeersslachtoffers. Nee, de archeologen tonen zich van hun kwetsbaarste kant om de Letterenbib te financieren.

Dat die al jaren om vers geld verlegen zit, is een publiek geheim. Met de regelmaat van de klok trokken kringen en bibliothecarissen aan de alarmbel om het financieringstekort aan te klagen. Twee jaar geleden ging de opbrengst van de jaarlijkse Goededoelenuip van Fakbar Letteren naar de bibliotheek. Zuipen voor boeken. Om alles in perspectief te plaatsen: dit jaar stond de Goededoelenuip in het teken van Vriendtjes Tegen Kanker. Dat fonds financiert onderzoek naar kanker, ter nagedachtenis van een overleden studente taal- en letterkunde.

Het mag een klein wonder heten dat de afdeling musicologie nog niet is opgeofferd aan de zoveelste koffieket of sushibar. Door het verschuiven van onderzoeksgelden naar de bibliotheek kan die laatste de eindjes aan elkaar knopen. Verplichte werken worden alvast aangekocht. Wat dat betekent voor het onderzoek aan de faculteit Letteren, zullen we maar even tussen haakjes plaatsen. Huielen met de pet op.

Met de naaktkalender bereikt de langgerekte doodstrijd van de Letterenbibliotheek een voorlopig dieptepunt. Nadat studenten zich - toegegeven, niet geheel onvrijwillig - bezatten om hun bibliotheek van boeken te voorzien, gaan ze nu hun eigen lichaam verkopen. Het is geduldig wachten tot bibliothecarissen clandestien cocaïne onder de toonbank verpatsen, om toch maar die gegeerde en herwerkte uitgave van *Das Kapital* te kunnen aanschaffen.

Ironisch genoeg wordt ondertussen op een boogschuit van de bibliotheek het *open leercentrum* Agora geopend. Daar kunnen 650 studenten al dan niet in stilte werken. Er is zelfs een mini-Almatje inbegrepen. Critici spreken van een prestigeproject dat geld opsloort van de bibliotheken van Humane Wetenschappen. Dat laatste wordt bevestigd door Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van onze alma mater. Elk economisch woordkunstenaar zal je met het begrip *opportuniteitskosten* alvast kunnen overtuigen dat je een euro maar één keer kunt uitgeven.

Een leek zou denken dat uitgerekend de faculteit Letteren - *what's in a name?* - een topbibliotheek verdient. Ach, ondertussen kunnen we op ons gemak bij een koffietje in Agora de naaktkalender van Alfa doornemen. Prammen voor Proust.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

ScherpGesteld

• • • • • FOTO'S: THOMAS THIELEMANS

Onze fotograaf trok naar Auschwitz, het beruchte concentratiekamp waar nazi's meer dan een miljoen joden om het leven brachten.

Onderwijs

INTERVIEW DE NIEUWE NVAO-ONDERVOORZITSTER ANN DEMEULEMEESTER

“We zijn niet alleen de poortwachter”

Ann Demeulemeester en de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie bepalen of een opleiding officieel erkend wordt. Ze merkt dat het hoger onderwijs meer en meer in staat is om zelf zijn kwaliteit te controleren. Al mag daar best wat minder papierwerk bij te pas komen.

JENS CARDINAELS

“Het was een unieke kans om ondervoorzitter te worden van de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO),” vertelt Ann Demeulemeester. Ze verliet er zelfs de toen nog rustige christelijke arbeidskoepel ACW voor.

Wat doet uw organisatie?

Ann Demeulemeester: «Het is onze opdracht ervoor te zorgen dat de kwaliteit van het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen wordt beoordeeld en gewaarborgd. Het zijn de hogescholen en de universiteiten die het moeten waarmaken. Zij worden geïnspecteerd (*doorgelicht, red.*) door

dingen die we zien in de instellingen verder bekend maken. Daarom organiseren we onder andere seminars voor hogescholen en universiteiten. Die gaan over *best practices* en ontwikkelingen op het gebied van kwaliteitszorg en kwaliteitscultuur.»

Waarom is de NVAO een samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland?

Demeulemeester: «Om voldoende onafhankelijkheid te garanderen, om voldoende deskundigheid bijeen te brengen en om de internationale vergelijkbaarheid te vergroten. Doordat opleidingen internationaal geïnspecteerd worden, hebben ze internationaal een betere reputatie.»

controleren. Het is bijvoorbeeld efficiënter om op instellingsniveau te bekijken hoe een universiteit of hogeschool aan interne kwaliteitscontrole doet. Op die manier moeten we bij de visitatie van een opleiding enkel kijken naar de aspecten die specifiek zijn voor die opleiding.»

«Ten tweede zijn de instellingen er klaar voor om zowel te besturen als de kwaliteit te controleren. Kwaliteitszorg moet een belangrijk deel zijn van de cultuur van een instelling.»

«Als we instellingen in hun geheel bekijken, kunnen we ook kijken naar thema's waarop ze de laatste jaren ingezet hebben. Denk maar aan diversiteit, innovatie, duurzaamheid...»

ACW

Vaak wordt er geklaagd over de hoge administratieve last bij een doorlichting. Die is volgens sommigen spectaculair gestegen.

Demeulemeester: «Het zijn wij die aangeven dat het aantal bladzijden moet worden beperkt. Wij willen geen dikke rapporten meer. Maar ik stel vast dat de instellingen zelf interne administratie koppelen aan een visitatie. Eigenlijk zou er helemaal geen extra last mogen zijn. Cijfers over pakweg studierendement zouden standaard aanwezig moeten zijn.»

Volgend jaar verhuizen de academische opleidingen van de hogeschool naar de universiteit. Zijn opleidingen zoals industrieel ingenieur en toegepaste taalkunde al universitair genoeg?

Demeulemeester: «Ze hebben al een lange weg afgelegd, maar er is nog een lange weg te gaan. Niet alle opleidingen zijn geslaagd. Het is nog niet duidelijk wat het toekomstige profiel is van een aantal opleidingen die vroeger arbeidsmarktgericht waren. Maar het gaat de goede kant op.»

Voor u naar de NVAO ging, was u algemeen secretaris bij het ACW.

Hoe kijkt u aan tegen de storm die er losbarstte na uw vertrek?

Demeulemeester: «Ik leef met hen mee. Het is geen gelukkige periode voor het middenveld. Het is nochtans een onmisbare kracht

in de samenleving. Meer dan ooit zelfs, want we hebben behoefte aan collectieve projecten. Die zorgen voor verandering. De individualisering dreigt te fel door te slaan.»

“Wij willen geen dikke rapporten meer”

Persfoto

“De instellingen zijn er klaar voor om zowel te besturen als de kwaliteit te controleren”

de Vlaamse Universiteiten- en Hogescholenraad (VLUHR). De NVAO gaat na of de verschillende beoordelingen consistent zijn. Als een opleiding voldoet, erkennen we haar. Zo ontstaat een onafhankelijk oordeel over opleidingen en instellingen.»

«We zijn niet alleen de onafhankelijke poortwachter, maar ook een dienstverlener. We willen de goede

Van waar komt de tendens om in plaats van elke opleiding apart door te lichten een volledige instelling te beoordelen?

Demeulemeester: «Ten eerste om de administratieve last te verminderen. Als we volledige instellingen beoordelen, moeten we de onderdelen die in alle opleidingen van de instelling aanwezig zijn maar één keer

Universitaire bachelor blijft opstapje naar master

Wie een bachelor van de universiteit op zak heeft, zal niet snel een job vinden. Nochtans was het de bedoeling dat academische bachelors rechtstreeks de arbeidsmarkt op konden.

JENS CARDINAELS

Nu is het zo: wie aan de hogeschool een professionele bachelor doet, kan daarna vlot de arbeidsmarkt op. Wie aan de universiteit een academische bachelor doet, wordt verondersteld daarna een master te studeren. Maar sommigen vinden dat een academische bachelor zonder problemen zou moeten kunnen gaan werken.

Een van hen is Cis Van Den Bogaert. Hij is het departementshoofd Onderwijs van de Universiteit Antwerpen, maar hij spreekt uit eigen naam. “Het Bologna-akkoord (*dat leidde tot het huidige bachelor-mastersysteem, red.*) stelde dat een bachelor moest kunnen leiden tot een job.”

“Maar de bachelor-masterhervorming heeft bij ons geleid tot oude

wijn in nieuwe zakken,” vult Hakima El Meziane van de werkgeversorganisatie Voka aan. “De bachelor is nog steeds geen afgerond geheel.”

Door een intussen aangepaste federale wet was het een tijd onmogelijk om het voornemen van Bologna in ons land door te voeren.

Financieel moeilijker

Volgens Van Den Bogaert moeten bachelors breder gaan dan nu, terwijl de master voor specialisatie moet zorgen. “In een bachelor zou een student makkelijker verschillende disciplines moeten kunnen combineren, bijvoorbeeld chemie en informatica.”

Stijn De Decker, de bestuurder Onderwijs van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), denkt dat studenten steeds geneigd zullen zijn om toch een master te volgen. “De

identiteit van de master staat niet los van de bachelors. Studenten zullen niet het gevoel hebben dat ze na een bachelor klaar zijn om te werken.”

Dat klopt wellicht, aldus Van Den Bogaert. “Maar voor een aantal studenten kan de keuze de stap naar de universiteit verkleinen. Bijvoorbeeld voor studenten die het financieel moeilijker hebben.”

Bachelors kunnen later nog een master behalen, oppert Van den Bogaert. “Dat levert voordelen op: wie werkervaring heeft, kan het onderwijs verrijken.”

Ludo Melis, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven, is niet zo enthousiast als zijn Antwerpse collega. “Nu zijn er nauwelijks academische bachelors die meteen gaan werken. Dat zal niet snel veranderen. Zeker niet in de huidige economische context. Als de economie weer aantrekt, zou er wel ruimte kunnen zijn voor universitaire afstudeerders met een algemeen diploma.”

“Men zou theoretisch wel het een en ander kunnen veranderen, maar het is niet de bedoeling dat academische bachelors professionele trekjes krijgen,” aldus Melis. “Zeker bij op-

stantie leiden tot een master, maar er zouden mogelijkheden moeten worden gecreëerd voor jongeren die willen doorstromen naar de arbeidsmarkt zonder een master

“Studenten zullen niet het gevoel hebben dat ze na een bachelor klaar zijn om te werken”

STUDENTENVERTEGENWOORDIGER STIJN DE DECKER

leidingen zoals geneeskunde zal er wellicht nooit iets veranderen wat het doel van de bachelor betreft.”

El Meziane van Voka is wel een voorstander van academische bachelors die toegang verlenen tot de arbeidsmarkt. “Maar academische bachelors worden er nog steeds niet erkend. Ze moeten in eerste in-

te behalen. Een hervorming is dus aan de orde. Er zal niet snel iets veranderen, maar ik denk dat erover moet worden gediscussieerd.”

Ook De Decker van VVS vindt dat een discussie over het onderwerp noodzakelijk is. “We bereiden een discussienota voor in de Vlaamse Onderwijsraad.”

Onderwijs

ONDUIDELIJKHEID VOOR STUDENTEN THOMAS MORE(?), LESSIUS(?) EN/OF KU LEUVEN(?)

Kafka reikt diploma's Thomas Morehogeschool uit

De masterstudenten taal en communicatie aan de Antwerpse hogeschool Thomas More zijn boos. Hun opleiding verhuist volgend academiejaar naar de KU Leuven, mét bijbehorend diploma. Zelf krijgen ze dit jaar een diploma van Thomas More, terwijl ze indertijd begonnen aan de gerenommeerde Lessiushogeschool.

SAM RIJNDERS

"Wij hebben oorspronkelijk bewust voor Lessius gekozen," begint de verontwaardigde taal- en communicatiestudente Sara Pollaris haar betoeg. "Vorig jaar kregen we te horen dat onze opleiding vanaf september 2013 deel van de KU Leuven wordt."

Omdat de opleiding taal en communicatie een academische hogeschoolopleiding is, verhuist ze volgend jaar door de integratiebeweging naar de universiteit. De studenten krijgen dan een universitair diploma. In afwachting daarvan fuseerde Lessius met de Katholieke Hogeschool Kempen tot Thomas More. Die bundelt de professionele opleidingen van beide hogescholen wanneer de academische opleidingen deel worden van de KU Leuven.

Daar knelt het schoentje. Wie dit jaar afstudeert, zit in een overgangperiode en zal geen diploma van Lessius krijgen, noch van de KU Leuven. Tot ongenoegen van de studenten zal Thomas More hun diploma uitreiken. "Nooit zijn wij daarover ingelicht. Pas enkele weken geleden hebben we dat ontdekt dankzij een docent. Onze studentenraad wist het al langer, maar heeft ons niet op de hoogte gebracht. Teleurstellend, al onderneemt ze nu actie," aldus Pollaris.

Yasemin Volders, de voorzitter van de studentenraad, begrijpt de verontwaardiging. "Thomas More is nieuw. Lessius en KU Leuven zijn daarentegen bekende namen. Bovendien profileert Thomas More zich als een professionele hogeschool. Dat is haar goed recht, maar wij volgen een academische master."

Open kaart

De studentenraad vraagt een betere communicatie. "Zijn we nu Lessius, Thomas More of KU Leuven? Veel studenten weten het niet." Wel benadrukt Volders dat de studentenraad constructief samenwerkt met de directie en met haar collega's van de studentenkring Handelswetenschappen. "Wij zijn onze studenten niet vergeten en werken aan een oplossing," probeert ze Pollaris en haar medestudenten gerust te stellen. Flora Carriijn is als academisch beheerder verantwoordelijk voor de academische opleidingen van Thomas More. "Ik heb altijd open kaart gespeeld met de studenten over de integratiebeweging. Nooit is aan de huidige generatie masterstudenten een KU Leuwendiploma beloofd. Dat heb ik persoonlijk gecontroleerd. Wie zich toch verkeerd voorgelicht voelt, mag mij contacteren."

Carriijn heeft begrip voor de commotie en werkt met de studentenraad

en de KU Leuven aan een oplossing. "We gaan de studenten een soort adelbrief met het diploma meegeven. Daarin leggen we aan werkgevers uit dat dit een academische opleiding is, ook al is de instelling die het diploma uitreikt (*Thomas More, red.*) vanaf volgend jaar een louter professionele hogeschool." In de adelbrief wil ze ook benadrukken dat de opleiding vanaf volgend jaar deel uitmaakt van de KU Leuven.

Pollaris en enkele medestudenten stellen voor om de diploma's toch op naam van Lessius uit te reiken. Dat is juridisch onmogelijk volgens Carriijn, omdat de rechtspersoon al van naam veranderd is. "Ik sluit wel niet uit dat we in onze adelbrief verwijzen naar Lessius."

Volgens Christophe Vanhoutte, de voorzitter van de overkoepelende Studentenraad Associatie KU

"Zijn we nu Lessius, Thomas More of KU Leuven? Veel studenten weten het niet"

YASMIN VOLDERS, VOORZITSTER STUDENTENRAAD TAAL EN COMMUNICATIE

Leuven (StAL), overwegen sommige studenten een vak uit te stellen naar volgend jaar. Dan studeren ze een jaar later af, maar met een diploma van de KU Leuven. Geen goed idee meent hij: "Vergeet niet dat je een jaar langer moet studeren en dus pas een jaar later kan gaan werken."

Dit is voor StAL het zoveelste voorbeeld van gebrekkige com-

municatie rond integratie. "Een verantwoordelijkheid van zowel de KU Leuven als van de hogescholen," meent Vanhoutte. Al komt daar verandering in. "Samen met de Leuvense studentenraad LOKO en de Associatie KU Leuven hebben we een ludiek filmpje gemaakt. Daarin leggen we de integratiebeweging haarfijn uit."

Afschaffing inschrijvingsgeld niet voor morgen

Eind maart pleitte de KU Leuven-econoom Erwin Ooghe in Veto en in De Standaard voor de afschaffing van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs. De omzetting naar de praktijk lijkt nog niet voor morgen.

PHILIP GALLASZ

Waarom vragen universiteiten en hogescholen eigenlijk inschrijvingsgeld? "Omdat het altijd zo geweest is," zegt Paul Van Cauwenberge, de rector van de Universiteit Gent. "Niemand heeft ooit op hoog niveau een afschaffing voorgesteld. Het inschrijvingsgeld vormt 3 procent van onze inkomsten. Dat gaat rechtstreeks naar studentenvoorzieningen."

Volgens de KU Leuven-econoom Ides Nicaise is de meest voor de hand liggende reden dat "alle beetjes helpen om de kosten te dekken". "Vermeedelijk wil men het kostenbewustzijn van studenten aanscherpen.

Ten slotte kun je aanvoeren dat inschrijfgeld pseudo-inschrijvingen wil voorkomen. De instellingen bieden allerlei dure diensten aan. Het zou tot verspilling leiden als Jan en alleman daar gebruik van zou maken."

Dus is een afschaffing voorbarig? Volgens Ludo Melis, de vicerector Onderwijsbeleid aan de KU Leuven, wel. "We denken momenteel niet aan een afschaffing. Ik vraag mij af of er een maatschappelijk draagvlak is. Ikzelf heb niet onmiddellijk begrepen waar de voordelen liggen."

Yvette Michotte, de vicerector Onderwijsbeleid aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB), treedt hem bij. "Gratis bestaat niet. De

maatschappij betaalt een enorm bedrag per student per jaar. Ik vind het maar normaal dat tegenover die maatschappelijke kost een individuele bijdrage staat."

"Als je de ene kant opgaat in een discussie, kun je ook de andere kant opgaan," zegt Ruben Bruynooghe, de voorzitter van de Leuvense studentenroep LOKO. Moet het inschrijvingsgeld omhoog, Paul Van Cauwenberge? "Daartegen zeg ik resoluut nee. Daar is consensus over onder de rectoren."

Bruynooghe mist een plan bij een verhoging, maar ook bij een afschaffing. "Als je het studiegeld verdubbelt, heeft de universiteit iets meer geld. Maar nu ook niet ontzettend veel, en wat levert dat concreet op?"

Mevrouw Michotte? "Voor universiteiten is het moeilijk om met het geld dat ze krijgen al hun taken te volbrengen. In die zin zou hoger

inschrijvingsgeld soelaas brengen. Maar meer als een verdubbeling zie ik persoonlijk niet zitten. En ik zou

"Nadenken over het betalen van een bijdrage na de studies"

er ook niet voor strijden."

Ook al gaat het om een klein bedrag, het verdwijnt bij een afschaffing van het inschrijvingsgeld. Daarom stelt Ooghe "uitgesteld inschrijvingsgeld" voor. Te betalen na de studies en afhankelijk van je beroepsinkomen en het aantal jaren dat je gestudeerd hebt.

Volgen Van Cauwenberge een interessante denkpiste. "Het onderwijskabinet zou kunnen nagaan in hoeverre dat mogelijk is."

Ook Melis zegt niet meteen nee. "Over het idee om een bijdrage na de studies te betalen valt over na te denken."

Bruynooghe is niet meteen voor. "Het uitgesteld inschrijvingsgeld lijkt mij meer een verdoken belasting. Bovendien lijkt het mij een verwarrend systeem. Wat met mensen die naar het buitenland verhuizen?"

Volgens Nicaise kun je het niet toepassen op buitenlandse studenten. "Tenzij die nadien in België blijven."

"Ik ben blij dat er mensen de boodschap brengen dat je het inschrijvingsgeld kunt afschaffen. Dat lijkt iedereen namelijk uit het oog te verliezen. Maar het voorstel van Ooghe lijkt mij nog niet af."

Internationaal

UNIVERSITEIT WIL STUDENTENRESTAURANT EN ONDERHOUD PRIVATISEREN

Arrestaties na Brits studentenprotest

De studenten van de Sussex University protesteren al maandenlang tegen de privatisering van catering- en onderhoudsdiensten. Begin deze maand werden ze verdreven door de politie.

KORNEEL DE SCHAMP

Elf maanden geleden kondigde het bestuur van Sussex University aan dat vanaf 2013 enkele diensten zoals de catering en het onderhoud geprivatiseerd zouden worden om kosten te sparen. Studenten namen dat niet, en begonnen een protestcampagne die culmineerde in het bezetten van de bovenste verdieping van het Bramber House op het universiteitsterrein.

Aan die acht weken durende bezetting kwam een einde toen op dinsdag twee april de politie binnenviel - volgens de Britse pers met meer dan honderd - en vier studenten arresteerde.

In mei 2012 kondigde Sussex University haar plannen aan voor het volgende jaar. Een woordvoerder van de universiteit: "De plannen voorzien dat 235 personeelsleden van de universiteit worden

ren in het licht van het stijgend aantal studenten, van 11.000 in 2008 tot mogelijk 18.000 in 2018."

Alex Benham, één van de leidende betogers, ziet het anders: "Dit kadert in een langdurige campagne van het management tegen de originele functie van de universiteit als een plaats van publiek onderzoek en studie. De universiteit mag geen plaats worden waar private bedrijven winst maken."

Aan de universiteit klinkt het: "Onze catering maakt nu een verlies van 500.000 pond (585.000 euro) per jaar: we willen de studenten en het personeel met onze plannen meer opties bieden."

Bezetting

"Het gebouw dat we bezetten wordt gebruikt door het management van de universiteit, dus troffen we ze hard in hun portefeuille in de perio-

De politie verdriift de bezetters van de University of Sussex.

Ana Ramirez (The Badger)

“Het management gedraagt zich autoritair en probeert ons te intimideren”

ALEX BENHAM, PROTESTLEIDER

overgedragen aan externe bedrijven. Het is niet de bedoeling personeelsleden te ontslaan, maar we willen onze diensten verbeter-

de dat we het gebouw bezet hielden," aldus Benham. "Maar de universiteit kreeg gelijk van de rechter en kon ons zo verdrijven. 25 betogers

werden gewekt door 70 of 80 politiemannen met honden en een helikopter. Vijf studenten worden vervolgd."

"De universiteit ondernam actie, na het protest maandelang getolereerd te hebben," aldus John Duffy, secretaris van de universiteit. "Dat deden we omdat de risico's voor de universiteitsgemeenschap opliepen. Studenten organiseerden een demonstratie op 25 maart zonder de universiteit te waarschuwen. Ze leidde tot vernielingen, diefstal en bedreigingen. Zelfs zonder het geweld van 25 maart was het duidelijk dat de bezetting nog weinig te maken had met de praktische problemen van de universiteit."

De protesterende studenten, verenigd onder de noemers Occupy Sussex en Sussex Against Privatization, spreken van een beperking van het recht op vrij protest. Benham: "Het management gedraagt zich

autoritair en probeert ons te intimideren. Er is een volledige verbod op protest en de universiteit negeert ons. We zullen blijven protesteren en zorgen dat we gehoord worden."

De universiteit spreekt dat tegen.

De studenten geven het alvast niet op. Ze lanceerden een petitie op change.org en kondigden nieuwe acties aan. "Dit zal alleen nog maar uitbreiden," aldus Benham. "De vakbonden zijn een

“Ons studentenrestaurant maakt nu een verlies van 585.000 euro per jaar”

UNIVERSITY OF SUSSEX

"Vredevol protest is niet verboden op het universiteitsterrein, maar we zullen geen vandalisme onder het mom van protest tolereren, noch bezetting van gebouwen op het universiteitsterrein."

staking aan het voorbereiden en ons verhaal krijgt aandacht in de nationale pers. Zelfs als we verliezen, zullen we ervoor zorgen dat de private bedrijven weten dat ze niet welkom zijn op onze campus."

Koreanen betalen 15.000 euro voor Gents onderwijs

De Universiteit Gent (UGent) opende vorige week een campus in het Zuid-Koreaanse Incheon. Studenten zullen er tot 15.000 euro inschrijvingsgeld betalen. Dat is een rechtvaardig bedrag, zegt Kristiaan Versluys, de onderwijsdirecteur van de UGent.

JENS CARDINAELS

Tussen 17.000 en 20.000 dollar (15.000 euro) moeten studenten betalen om aan de Ghent University Global Campus, de nieuwe Zuid-Koreaanse campus van de UGent, te studeren. "Dat is veel naar onze normen," zegt Kristiaan Versluys, de onderwijsdirecteur van de UGent. "Maar het is minder dan veel Amerikaanse universiteiten vragen."

Nochtans zei rector Paul Van Cauwenberge vorig jaar in Veto dat hij mikte op 8.000 euro inschrijvingsgeld. Waarom is het in een jaar tijd zo hard gestegen?

Kristiaan Versluys: «Dat waren allemaal schattingen. Het is altijd de bedoeling geweest dat we tus-

sen 15.000 en 20.000 dollar zouden uitkomen.»

Dat is opvallend, want gemiddeld ligt het inschrijvingsgeld in Zuid-Korea rond 10.000 dollar.

Versluys: «Dat klopt. Wij vragen beduidend meer dan de Zuid-Koreaanse universiteiten, maar beduidend minder dan de Amerikaanse.»

Democratisering

Jullie bedrag lijkt niet te passen in het democratiseringsverhaal dat de universiteiten in Vlaanderen voorstaan.

Versluys: «Vlaanderen en Zuid-Korea zijn twee aparte dingen. We krijgen zeer beperkte middelen van de Zuid-Koreaanse overheid.

We hebben geen andere keuze. We moeten leven van het inschrijvingsgeld. We maken geen riant winsten.»

«Bovendien is het voor veel Zuid-Koreanen voordelig. Er studeren er ongeveer 100.000 in het buitenland. Vooral in de VS, waar het inschrijvingsgeld vergelijkbaar of veel hoger is. Zij kunnen nu voor minder geld een even goed diploma behalen, zonder Zuid-Korea te verlaten.»

Moeten Vlaamse studenten die naar de Zuid-Koreaanse campus op uitwisseling gaan het inschrijvingsgeld ook betalen?

Versluys: «Uiteraard niet, want dan vinden we niemand die wil gaan. We zullen het Erasmusprincipe toepassen: de universiteit betaalt het inschrijvingsgeld.»

Waaruit bestaat de bijdrage van de Zuid-Koreaanse overheid?

Versluys: «De gebouwen worden ons ter beschikking gesteld. Er is

ook een subsidie voor de eerste jaren. Daarna moeten we zelfbedruipend zijn.»

Waarom kiezen jullie eigenlijk voor een buitenlandse campus?

Versluys: «Het is interessant om voet aan de grond te hebben in Noord-Oost-Azië en in Zuid-Korea in het bijzonder. Dat land groeit sterk. Bovendien creëert het nieuwe werkgelegenheid voor

onze afgestudeerden. Ten slotte biedt het ook nieuwe uitwisselingsmogelijkheden. Het is vooral de bedoeling Zuid-Koreaanse studenten naar België te halen.»

Zullen jullie in de toekomst nog andere buitenlandse campussen openen?

Versluys: «Voorlopig niet, want we hebben onze handen vol met onze Zuid-Koreaanse campus.»

“Wij vragen beduidend meer inschrijvingsgeld dan de Zuid-Koreaanse universiteiten, maar beduidend minder dan de Amerikaanse”

KRISTIAAN VERSLUYS (UGENT)

Student

PRESES & PREJUDICE (10) | INDUSTRIA

“Het imago dat wij varkens zijn, blijft hangen”

Elke kring torst vooroordelen met zich mee. Maar tussen waarheid en leugen ligt een glibberig pad. Veto geeft om de twee weken een Leuvense preses de kans om de vooringenomenheid over zijn of haar kring de wereld uit te helpen. Deze week: Industriapreses Jarno Van Hemelen.

GEERT JANSSEN

De man die we op een verloren paasvakantiedag in de cafetaria van Groep T treffen beweert in de bibliotheek te kamperen om zijn schoolwerk in te halen. Zijn ijver is slechts camouflage. Tijdens het academiejaar is hij in de eerste plaats preses van Industria, de studentenkring van de ingenieurs van Groep T. Aan hem om onze visie bij te stellen.

Word on the street is dat studenten industrieel ingenieur gebuisd zijn bij burgerlijk ingenieur.

Jarno Van Hemelen: «Zo zijn er zeker een aantal, maar het merendeel heeft rechtstreeks voor industrieel ingenieur gekozen. Bij het begin van het tweede semester is er op Groep T altijd wel een instroom van gebuisde burgies. Een of andere grapjas had een papiertje opgehangen: “Welkom, hopelijk lukt het hier wel.” Ach, burgerlijk en industrieel, het zal wel een eeuwige strijd blijven.»

Naar het schijnt zit Groep T ook vol gamers en andere computernerds.

Jarno: «Goh, je hebt verschillende opleidingen bij Groep T. Bij Elektronica-ICT zullen zeker wel

een aantal gamers zitten. Is ook logisch toch?»

Ben je zelf een gamer?

Jarno: «Nee, mijn broertje heeft een Xbox en ik speel wel eens FIFA (een voetbalspel, red.). In schietspelletjes was ik niet echt goed en ik werd ambetant elke keer ik doodging. Ik was meer een skater vroeger, veel op mijn

gezicht gegaan, veel sport gedaan ook. Daar heb ik nu helaas geen tijd meer voor.»

Varkens

De volgende stelling volgt een beetje uit de vorige: omdat Groep T-studenten veel gamen én veel les hebben gaan ze maar weinig uit.

Jarno: «Daar heb ik nooit iets van gemerkt. In mijn eerste jaar hadden mijn vrienden en ik 's vrijdags het eerste uur les maar gingen we op donderdag toch zwaar uit. Als ik nu in onze fakbar, de Délibéré kom, zie ik altijd veel Groep T-studenten.»

«Als het over cantussen gaat, zijn er zelfs kringen die ons liever niet zien komen. In het verleden heeft ons presidium zich wel eens misdragen. Ondertussen zitten er allemaal nieuwe mensen in het presidium maar het imago dat

“Vijf of zes meisjes in een aula van vierhonderd man”

wij varkens zijn, blijft wel hangen.»

Is dat imago helemaal onterecht? Drie jaar geleden waren we toevallig getuige van jullie schachtenweekend, dat ging er behoorlijk brutaal aan toe.

Jarno: «Onze kennismakingsweekend officieel heet – gaat er wel eens heftig aan toe. Eerstejaars betalen vijftig euro en mogen zo veel drinken als ze willen. De meeste eerstejaars vliegen daar heel enthousiast in. Bovendien maakt

het presidium er een sport van de eerstejaars zo snel mogelijk te corrumperen (*lacht*). Ook de cantus op het schachtenweekend gaat er heftig aan toe, dan komen de oud-presidiumleden de nieuwe preses testen.»

Meisjes

Een seksistische stelling: op Groep T zitten enkel jongens en lesbiënnes.

Jarno: «(*lacht*) Dat er hier veel mannen studeren klopt sowieso. In mijn eerste jaar zaten we met vijf of zes meisjes in een aula van vierhonderd man. Of onze meisjes lesbisch zijn weet ik niet. Dat zijn mijn zaken natuurlijk ook niet.»

«Onze kandidaat-preses voor volgend jaar is wel een meisje. Industria bestaat al meer dan vijftig jaar en het zou pas de derde keer zijn dat er een meisje preses wordt. Nog afwachten hoe dat volgend jaar zal lopen (*lacht*).»

Tot slot: wie meewerkt aan de zonnwagen wordt als een halfgod vereerd.

Jarno: «Naar de zonnwagen wordt zeker opgekeken, maar dat is ook iets waar Groep T heel hard mee uitpakt op infomomenten. Het is niet zo dat alle studenten daar aan meewerken, het gaat om een kleine groep. Die groep werkt er dan wel twee jaar lang superhard aan.»

«Als de zonnwagen naar Australië gaat, is de hele school er fier op. Als het dan misgaat, zoals bij de laatste twee deelnames, komt er ook wel veel kritiek.»

Karolien Wilimots

Uit de kleren voor noodlijdende Letterenbib

Alfa, de studentenkring van archeologie, verkoopt vanaf vandaag een artisanale naaktkalender. De opbrengst gaat integraal naar de Letterenbibliotheek, die al enkele jaren in financiële moeilijkheden verkeert. Beterschap lijkt niet in zicht, aldus vicedecaan Onderwijs Johan Verberckmoes.

MARGOT HOLLEVOET

Het goede doel achter de naaktkalender die de studentenkring Alfa gemaakt heeft, was niet meteen de Letterenbib, vertelt Alfapreses Ali Jelene Scheers. “We hadden het idee om een naaktkalender te maken en de opbrengst aan een goed doel te schenken. Dat goede doel is de Letterenbibliotheek geworden. Het is misschien niet echt nodig, maar we horen op de onderwijscommissie van Archeologie toch hints dat de financiële situatie niet denderend is. Daarom willen we ons steentje bijdragen en hopen we 2.000 euro te verzamelen. Uit de faculteit komen er enkel positieve geluiden.”

Johan Verberckmoes, de vicedecaan Onderwijs van de faculteit Letteren, beaamt dat. “Studenten organiseren geregeld een actie voor de bib. De bewustwording onder studenten is zeer groot. Ik zie ook niets storends aan een naaktkalender. Het is een mooi geheel geworden. Ik zal er zeker ook zelf één kopen.”

“Dergelijke acties zijn nodig om een aanvullend budget te hebben,” gaat Verberckmoes verder. “Het budget is nog steeds hetzelfde. Door stijgende kosten, zoals duurdere abonnementsgelden, komen we niet meer toe. Ook onderzoekers zullen hun onderzoekskredieten onder meer spenderen aan boeken en tijdschriften die dan naderhand in de bibliotheek worden opgenomen.”

“Ik zie niet meteen een oplossing. De basistoelage blijft dezelfde en de faculteit probeert, binnen de marges die zij heeft, de inspanning te doen die nodig is. Maar dat is dus net voldoende voor abonnementen. In vergelijking met tien jaar geleden is het bibliotheekbudget niet gestegen. Er zijn geen signalen dat er van de hogere academische overheid extra inspanningen zullen komen.”

Prijkaartje

De algemeen beheerder van de KU Leuven, Koenraad Debackere, is zich bewust van de situatie: “Er wordt aan gewerkt, onder ande-

re door een nauwere samenwerking met de Centrale Bibliotheek, bijvoorbeeld op gebied van personeel. Het gaat de goede kant op.”

Verberckmoes klinkt minder optimistisch: “Een samenwerking kan voor beide bibs gunstig zijn. Maar het verandert het basisgegeven niet. De KU Leuven investeert enorm in databanken en in abonnementen van tijdschriften en reeksen. Dat heeft een prijskaartje. Daardoor kunnen we minder

“Ik zie niet meteen een oplossing”

VICEDECAAN JOHAN VERBERCKMOES

of geen aparte boeken aankopen. Het is een bewuste en ook een goede keuze om in te zetten op databanken. Het heeft goede effecten voor onderzoek en onderwijs. Er kan veel meer dan er vroeger kon, door de toegang tot die databanken.”

Een van de redenen waarom de Letterenbib in moeilijkheden zit, is de veelheid aan studierichtingen, die een eigen collectie nodig hebben. Verberckmoes: “Er zijn verschillen binnen de richtingen, al zijn die op zich niet zo groot. Er zijn slechts enkele kleine richtingen die het zeer moeilijk hebben, omdat ze ook een kleiner budget hebben. We proberen zeer sterk te verdelen binnen de bibliotheek zodat er geen collecties echt in nood komen. Men geeft ook een advies aan mensen die verantwoordelijk zijn voor de aankopen.”

Debackere ziet het de goede kant op gaan: “Je kunt de problematiek van de Letterenbib niet los zien van de druk op de faculteit Letteren. Het bibliotheekbudget is deel van het faculteitsbudget. Al klimt men daar uit een dal. De faculteit Letteren heeft het moeilijk door het complexe onderwijs: veel richtingen die allemaal de nodige ondersteuning verdienen. Decaan Luk Draye heeft alvast goed werk geleverd met de rationalisering. Ook krijgen Letteren en de rest van Humane Wetenschappen extra zuurstof door bijkomende professoren.”

Student

FEESTCONCEPT LOKOMOTION HERDACHT

Verhuist LOKOmotion na diefstal?

LOKOmotion, het jaarlijkse feestconcept van de studentenraad LOKO, draaide in november een onsuccesvolle editie. De redenen daarvoor zijn een tegenvallende ticketverkoop en diefstal van drankbonnen in Alma 2. Volgend jaar krijgt het concept een nieuwe invulling.

PIETER HIELE

LOKOmotion kende dit jaar een lagere winst vanwege een incident in Alma 2, mindere sponsoring en een tegenvallende ticketverkoop. "In Alma 2 is gratis drank uitgedeeld door mensen achter de toeg," zegt Nele Apers, de activiteitencoördinator van LOKO. "Getuigen hebben bevestigd dat één persoon in grote mate gratis bonnetjes uitdeelde."

Minnelijke schikking

De bewuste student is door zijn kring Industria aangepakt. "We hebben de keuze gemaakt om hem niet uit de kring te ontslaan om wel nog invloed op hem te kunnen uitoefenen," klinkt het daar. "We hebben dat intern besproken en opgelost door zijn verantwoordelijkheden te herbekijken. In overeenkomst met LOKO is dan een geschikte straf bedacht."

Die geschikte straf houdt in dat LOKO met de bewuste student een minnelijke schikking is overeengekomen. De student moet vier volle dagen en voor een minimum van 300 euro een job uitoefenen. Dat loon zal aan LOKO worden geschonken ter compensatie van de ontvreemde bonnetjes. De student was niet bereikbaar voor commentaar.

Ondanks het voorval klinkt Apers positief. "Ik ben best tevreden met het resultaat," zegt ze. "Dankzij de minnelijke schikking landen we alsnog op een kleine 900 euro winst."

Brabantthal

Er liggen plannen op tafel om LOKOmotion volgend jaar een volledig nieuwe invulling te geven. "We denken erover na om volgend jaar af te stappen van het

concept met verschillende zalen verspreid over heel Leuven," zegt Apers. "In plaats daarvan zouden we kiezen voor de Brabantthal (in Haasrode, red.)."

Het verdwijnen van het vroegere concept verdeelt de meningen. "LOKOmotion was enkele jaren geleden heel succesvol," reageert Egwin Avau, de preses van Ekonomika. "Het leefde toen echt bij de studenten en was in geen tijd uitverkocht.

Het is vreemd dat die populariteit de afgelopen jaren is afgenomen. Daarom denk ik dat het probleem eerder bij de promotie ligt dan bij het concept." Volgens hem zou LOKOmotion ook in de huidige vorm kunnen overleven: "Het concept zou kunnen standhouden mits LOKO erin slaagt het opnieuw te doen leven onder de studenten."

Sander Beelaert, de preses van Eoos, gaat niet akkoord:

"Het doel van LOKOmotion is om de kringen samen te brengen en samen met LOKO een evenement te organiseren waar ze in hun eentje nooit de kans toe krijgen. Dat doel bereikt het niet meer. LOKOmotion is niets meer dan een kringfuij zoals er in Leuven elke dag drie zijn, zij het dan in acht zalen tegelijk. Het concept is helemaal niet uniek meer. Kringen zoals Ekonomika, VTK en VRG tonen met hun Student Welcome dat ze met hun drieën meer volk kunnen lokken dan heel LOKOmotion samen."

Financieel risico

"Daarom geloof ik wel meer in het nieuwe concept op voorwaarde dat alle kringen ten volle betrokken worden," alsnog Beelaert. Op die manier kan LOKOmotion opnieuw een event van en met alle Leuvense kringen worden. Hierbij zullen er natuurlijk steeds kringen met meer expertise het voortouw nemen, maar hopelijk is er dan ook ruimte voor de kleine kringen om daar aan mee te werken en op die manier ook expertise op te doen. Ik hoop in ieder geval dat het nieuwe concept LOKO en de kringen dichter bij elkaar kan brengen."

Volgens Avau is er een groot risico verbonden aan het nieuwe voorstel: "Een zestal jaar geleden organiseerde Ekonomika een feest in de Brabantthal en dat was een heel slechte ervaring. Het financieel risico dat eraan verbonden is, is enorm. Ofwel draait het uit op een gigantisch succes, ofwel op een gigantisch fiasco. In dat geval zit je met een serieuze financiële kater. Ik wens LOKO veel succes."

Het voorstel zal deze week door de Algemene Vergadering van LOKO worden gestemd.

"Ik denk dat het probleem eerder bij de promotie ligt dan bij het concept"

EKONOMIKAPRESSES EGWIN AVAU

Archiefoto

Vraag naar extra fuifzaal klinkt steeds luider

De capaciteit van de Leuvense fuifzalen is al lang niet meer toereikend. Het stadsbestuur neemt een afwachtende houding aan, ook tegenover de uitbaters van de bestaande zalen. Het blijft moeilijk om een rendabele zaal uit te baten zonder (overdreven) geluidsoverlast.

JASPER VAN LOY

Maarten Eneman, de verantwoordelijke van The Social Club, het zaaltje boven Bar Vista, hecht belang aan een goede ligging. "Een zaal op de Oude Markt haalt veel inkomsten uit toevallige passanten die uitgaan zonder een duidelijk plan vooraf. Dat is niet zo voor zaken in de buitenwijken die die opportuniteit niet hebben. Toch moet het stadsbestuur bij de bouw van een nieuwe zaal ook oog hebben voor de spreiding ten opzichte van de bestaande infrastructuur, zodat de overlast niet geconcentreerd wordt op één punt."

Studenten wonen meestal in het centrum en verplaatsen zich te voet of met de fiets. Een fuifzaal buiten de ring is dus geen oplossing, zegt Toon Janssens, een van de uitbaters van de Silo, de legendarische danstempel die in 2011 de deuren

sloot. "Daartegenover staat dan weer de problematiek rond geluidsoverlast, die voor een fuifzaal met een centrale ligging alleen maar groter is. In andere steden vinden concertzalen en clubs een plekje in het stadscentrum. Met een goede isolatie en meer mogelijkheden voor organisatoren om actief op treden, is er veel mogelijk."

Toch blijft het een heikele kwestie. Dat beseft ook schepen van Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a): "In het centrum een geschikte locatie vinden die niemand stoort, is een aartsmoeilijke opgave gebleken. Als een locatie net buiten de stad wordt voorgesteld, vinden jongeren het vaak te ver en is het succes ervan beperkt of zelfs ver zoek. Ik denk in het bijzonder aan Alma 3, dat al verschillende keren naar voor werd geschoven als potentiële fuiflocatie."

Werk aan de winkel

Lies Corneillie, gemeenteraadslid in Leuven voor Groen, benadrukt dat een nieuwe, grote fuifzaal nodig is. Al kan er meer gedaan worden met de bestaande locaties. Ze denkt bijvoorbeeld aan Hal 9, het nieuwe jeugdcentrum op de plaats van de voormalige Centrale Werkplaatsen in Kessel-Lo. "Dat project bevat een gloednieuwe ontmoetingsruimte, en is ondergronds en dus zo goed als geluidsdicht. Maar volgens schepen van jeugd Dirk

extra inspanningen om in orde te zijn met de regelgeving rond pakweg geluidsoverlast."

Corneillie nuanceert deze uitspraak, maar beseft dat er nog werk aan de winkel is: "Op gebied van logistieke ondersteuning en het doorgeven van knowhow levert onze jeugddienst goed werk, maar qua infrastructuur moet het beter. Uitbaters zijn belangrijke partners voor de stad om voldoende degelijke fuiflocaties te voorzien."

"Het fuifbeleid van de stad, zeker tegenover de kleinere zaken, laat te wensen over"

TOON JANSSENS, EX-UITBATER SILO

Vansina (CD&V) zal Hal 9 niet verhuurd worden aan externe organisaties."

"Het fuifbeleid van de stad, zeker tegenover de kleinere zaken, laat te wensen over", vat Janssens samen. "Uitbaters worden verplicht om enorme investeringen te doen, maar tegelijkertijd geeft de stad zelden of nooit garanties. Ook al doe je

"Een stadsbestuur dient zich aan de regels te houden en zal niet zomaar een vergunning weigeren à la tête du client. Wel botsen dergelijke vergunningen meestal op veel protest. Ze verdrinken vaak in juridisch getouwtrek," besluit schepen Verlinden.

Sociaal

LEERCENTRUM OPENT DEUREN

Groepswork maken aan een touch table

Op 19 april opent Agora, het nieuwe leercentrum van de KU Leuven. Studenten kunnen er van de vroege ochtend tot de late avond terecht voor stille studie, groepswerken of gewoon voor een lekker koffietje.

JELLE MAMPAEY & PHILIP GALLASZ

In de eerste week na de paasvakantie opent het leercentrum Agora in het voormalig Farmaceutisch instituut op de campus Sociale Wetenschappen zijn deuren. Het gebouw telt 550 studieplaatsen voor Leuvense studenten, verspreid over een oppervlakte van 4.600 vierkante meter. Er zijn nauwelijks computers. Het is de bedoeling dat je zelf je laptop meebrengt, maar er is wel heel wat splinternieuwe technologie aanwezig.

“In het leercentrum bepaal je zelf wat, wanneer, waar en hoe je leert,” zegt coördinator Peter Verbist. “In de sociale ruimte kunnen studenten babbelen, een broodje eten uit de automaten of een koffie drinken. In de stille ruimte kun-

hier wel mogelijk is. Je kunt een groepswork maken, je kunt samen een presentatie inoefenen of je kunt samen videomateriaal bekijken.” Daarnaast speelt ook plaatsgebrek in de bibliotheken een rol.

Studenten kunnen voor een groepswork gebruik maken van een tiental gigantische touchscreens met afmetingen tot tachtig inch. Er is zelfs een touch table. Verbist: “Wij werken samen met bedrijven die ons toelaten hun nieuwe technologie te testen. Een leercentrum moet blijven innoveren.”

Jobstudenten

Agora wil op verschillende manieren ondersteuning bieden aan studenten. Zo krijgt ICTS, de informaticadienst van de KU Leuven, er een kantoor. Er zullen ook workshops gegeven worden. Zo

Coördinator Peter Verbist poseert naast een touchscreen.

Jelle Mampaey

.....

“In het leercentrum bepaal je zelf wat, wanneer, waar en hoe je leert”

.....

AGORACOÖRDINATOR PETER VERBIST

nen studenten geconcentreerd studeren en in de groepsworkruimte kunnen ze samenwerken.”

Waarom dit leercentrum? Verbist: “Veel bibliotheken zijn niet uitgerust voor sociaal leren, wat

kun je leren hoe je een goede presentatie maakt.

Daarnaast zullen tien jobstudenten hulp bieden. Ze worden momenteel opgeleid om eenvoudige informaticaproblemen op te

lossen of om de student correct door te verwijzen. Ze kunnen ook een eerste aanspreekpunt zijn voor studieadvies.

“We hebben een aantal opleidingen gehad rond bijvoorbeeld diversiteit of klantvriendelijkheid”, vertelt Anneleen Aerts, sinds begin deze maand jobstudente bij Agora. “Die opleidingen geven ons een breed kader zodat wij probleemoplossend kunnen werken.”

Anneleen studeert aan de faculteit Letteren en weet wat een overvolle bib is. “Studenten willen een plek waar ze zonder afleiding kunnen studeren. Ik vind het goed dat de universiteit hen daarin tegemoet treedt.”

“Agora introduceert veel technische zaken die studenten humane wetenschappen ver moesten gaan zoeken. De innovatie die Agora aanbiedt, schrikt de huidige generatie

studenten misschien af. Maar voor de studenten van de toekomst, die nu al in het middelbaar met iPads werken, zal dat vanzelfsprekend zijn.”

Monument

De jobstudenten worden expliciet assistent adviseurs genoemd. Ze zullen werken in een leercentrum dat 363 dagen per jaar geopend is. Enkel op Kerst - en nieuwjaarsdag sluit Agora de deuren. Op lesdagen is het leercentrum open tussen acht uur en middernacht. Kun je dan nog wel van een studentjob spreken? Anneleen: “Wij hebben een contract tot juni en zullen ongeveer tien uur per week werken. Ons loon is hetzelfde als elke KU Leuvenjobstudent en wordt berekend volgens een barema. Ons loon is dat van een jobstudent.”

Het Farmaceutisch instituut werd gebouwd in 1932 en was in gebruik door de faculteit Farmaceutische wetenschappen tot 2006. Het gebouw is geklasseerd als monument. Daardoor moesten sommige waardevolle elementen behouden blijven. Een voorbeeld daarvan zijn de houten deuren en de vloeren.

Een typerend kenmerk van het gebouw zijn de uitstekende erkers in de voorgevel. Verbist: “Die balkonnetjes lijken op het eerste zicht een decoratief element, maar het zijn eigenlijk oude experimenteerkasten voor de studenten farmaceutische wetenschappen. Je kunt ze volledig afsluiten, waarna schadelijke stoffen weggezogen worden door een kleine schoorsteen bovenin de erker.”

Gratis buspas wordt afgebouwd

Vandaag (maandag) maakt het Leuvense stadsbestuur haar langverwachte bestuursnota bekend. De subsidies voor de gratis buspas die elke student ontvangt, worden “geëvalueerd, afgebouwd en geheroriënteerd,” aldus de nota.

MARGOT HOLLEVOET

Dat de buspas afgebouwd wordt, was te verwachten, zegt LOKO-voorzitter Ruben Bruynooghe. “Die is hen al langer een doorn in het oog. Jammer dat ze de resultaten van de mobiliteitsenquête die de KU Leuven nu afneemt niet afwachten, wat wij wel doen. De nota spreekt duidelijk over afbouwen.”

Jaarlijks kost de buspas 600.000 à 700.000 euro, waarvan de helft voor rekening van de stad. Dat het financieel moeilijke tijden zijn voor Leuven geeft schepen van Financiën Carl Devlies (CD&V) verderop in deze krant toe: “Heel wat actie-

punten uit onze bestuursnota kunnen we niet uitvoeren uit geldgebrek.” Het budget van de buspas zou volgens informatie van

Studenten als ambassadeurs klinkt alvast beter dan studenten als herrieschoppers

.....

LOKO naar andere vormen van studentenmobiliteit gaan.

Toch is er goed nieuws. Het kotentekort wordt verder aangepakt, en actieve con-

troles moeten de kwaliteit waarborgen. Wat die kwaliteit inhoudt, zal de stad “sensibiliseren en een brede communicatie voeren over “het ideale kot””. Verder wil de stad Leuven als goed studieklimaat promoten, door “rustige studieplaatsen ter beschikking van de studenten te stellen.”

“Deze plannen kosten niet veel geld. Zo

LOKO-VOORZITTER RUBEN BRUYNOOGHE

zijn de nieuwe koten al lang gepland en gefinancierd met privé-middelen. Openheid naar studenten kost echter niets,” reageert Bruynooghe.

Overleg met de studenten blijft een gevoelig thema. “Overleg tussen de studenten, de kennisinstellingen en de stad Leuven is zeer belangrijk,” staat te lezen in de nota. Studenten worden omschreven als “ambassadeurs voor onze stad” en de stad schrijft expliciet dat ze LOKO zal ondersteunen.

“De stad heeft naar ons geluisterd, al was er weinig overleg,” zegt Bruynooghe. “Veel is gerecycleerd beleid, maar we merken een zekere openheid. Zo voorziet de stad al lang plaatsen om te blokken, maar we zijn blij dat ze beseffen dat er een tekort is.”

Dat Leuven expliciteert dat ze LOKO zal ondersteunen is een aangename verrassing, aldus Bruynooghe. “Ze staan dus open voor overleg. Hopelijk blijft het niet bij woorden. Studenten als ambassadeurs klinkt alvast beter dan studenten als herrieschoppers.”

Rectorverkiezingen

INTERVIEW **RECTORKANDIDAAT TINE BAELMANS**

“Ik wil de universitaire gemeenschap meer samenbrengen”

Tine Baelmans (48) is de vicerector Studentenbeleid en Diversiteitsbeleid. De komende weken zal ze een gooi doen naar het rectorsambt. In haar beleidsplan stelt ze dat de KU Leuven nood heeft aan een nieuwe organisatiecultuur waar meer aandacht is voor gemeenschap.

JELLE MAMPAEY EN MARGOT HOLLEVOET

Wat wilt u veranderen aan de universiteit?

Tine Baelmans: «De slagzin van mijn campagne is “eenheid in verscheidenheid”. Ik wil inzetten op het geheel. Er zijn veel disciplines binnen onze universiteit. Ik wil die disciplines meer samenbrengen. Dat gebeurt nu al, binnen de multidisciplinaire denkgroep Metaforum, maar dat kan nog beter. Ik wil niet alleen onderzoekers samenbrengen, ik wil de hele universitaire gemeenschap meer samenbrengen. Dat gaat om studenten, docenten, jonge onderzoekers en ondersteunend personeel. We moeten hen niet alleen samenbrengen bij interdisciplinair onderzoek, maar ook op menselijk vlak.»

«Om dat interdisciplinaire te versterken, kan er gedacht worden aan bijkomende vakkenpakketten met een duidelijk thema die kunnen opgenomen worden buiten het programma. Dat is een vorm van verbreding van de bachelor, maar dan buiten die bachelor. Ik denk dat sterke studenten meer kunnen dan louter zestig studiepunten.»

Drie kandidaat-rectoren komen uit het huidige bestuur. Is dat verstandig?

Baelmans: «Ik geloof in democratie. Ik geloof dat de universitaire gemeenschap die persoon zal kiezen die voor de toekomst van de universiteit het meest kan betekenen. Ik sta voor inhoudelijkheid, openheid en eerlijkheid. Ik vind het belangrijk dat beslissingen een groot draagvlak hebben. Die aspecten zijn eigen aan mijn persoon. Ik wil de dingen die ik belangrijk vind, kunnen waarmaken. Ik sta voor een type leiderschap dat eerder met vrouwelijkheid verbonden is. Je ziet ook in bedrijven dat er een zoektocht is naar een andere manier van leiderschap, een andere manier van organisatiecultuur. Ik denk dat we dat als universiteit ook in gang moeten zetten.»

Er is een grote kloof tussen het aantal mannelijke en het aantal vrouwelijke hoogleraars. Hoe wilt u dat aanpakken?

Baelmans: «Een ondoordachte invoering van quota is geen oplossing. Er moet een cultuurverandering komen. Daar speelt die gemeenschapsvorming, die ik

eerder al aanhaalde, een grote rol. We moeten een organisatiecultuur creëren die de academische wereld aantrekkelijker maakt voor vrouwen. Je merkt dat vrouwen sneller afhaken als de interne concurrentie te groot wordt. De collegialiteit op het werk is enorm belangrijk. Een gebrek aan appreciatie zorgt ervoor dat vrouwen sneller uitvallen en niet meer meedoen aan de competitie.»

«Ook de manier waarop je naar leiderschap kijkt, speelt daar een grote rol. Als je er met z'n allen voor gaat in een ploeg, wordt dat al snel beschouwd als niet daadkrachtig, als wollig. Maar dat werkt net ongelooflijk goed. Op

die manier responsabiliseer je iedereen en betrek je iedereen in het geheel.»

Onzekerheid

Studenten kunnen hun programma grotendeels zelf samenstellen en volgen vakken uit verschillende fases. Is de flexibilisering van het onderwijs te ver doorgeslagen?

Baelmans: «Ik denk dat we de flexibilisering moeten herbekijken. Volgens mij zijn studenten niet altijd vragende partij voor de ongelooflijke keuzemogelijkheden die er zijn. We moeten de diplomaruimte (een *credit-systeem in plaats van een jaar-systeem, red.*) blijven evalueren, kijken waar we kunnen bijschaven.»

«Ik heb de diplomaruimte als voorzitter van de Onderwijsraad mee ingevoerd. De flexibilisering was toen al een tijdje bezig. Dat was de reden waarom we het hebben ingevoerd. Een vierde van de studenten zat niet in een standaardtraject. Er was een grote groep IAJ-studenten (*Individueel Aangepast Jaarprogramma, studenten die vakken van verschillende jaren volgen, red.*), er waren

veel zijinstromers. Dat opvolgen is niet gemakkelijk en het schept voor de studenten zelf soms onzekerheid. We hebben toen een stap vooruit gezet. We hebben met zijn allen een doordacht systeem op poten gezet. Ook de studenten waren daarbij betrokken. Maar het is niet omdat je iets ingevoerd hebt, dat je dat niet kunt evalueren.»

«Studenten zijn onzeker wanneer ze hun toleranties moeten inzetten in het eerste jaar (*met to-*

Dat zou de onzekerheid weg nemen bij de studenten in het eerste jaar.»

Twee jaar geleden werd de multolerantie in de master ingevoerd. Daardoor moeten studenten slagen op al hun mastervakken om een diploma te behalen. Is dat een goede zaak?

Baelmans: «De multolerantie is eigenlijk geen logisch gevolg van de flexibilisering, maar ze is wel in het zog van die discussies inge-

“Ik sta voor een type leiderschap dat eerder met vrouwelijkheid verbonden is”

leranties kun je toch slagen als je een onvoldoende hebt, red.). Misschien moeten we hen die keuze niet altijd laten. Studenten kunnen aan het einde van hun opleiding vakken die ze getolereerd hebben, toch opnieuw afleggen als er zich problemen voordoen.

voerd op vraag van studenten en faculteiten. Ook daar moeten we de discussie voeren en vervolgens bijschaven. We moeten redelijk zijn. Wat doen we bijvoorbeeld in de septemberzitting? Kunnen we daar af en toe de multolerantie verlaten? Als een student daardoor niet aan zijn stage kan beginnen, of geen werk kan zoeken, moeten we redelijk kunnen zijn. We moeten dan bekijken hoe groot de vertraging is. Gaat het om een half jaar? Hoeveel studiepunten zijn het?»

Professoren klagen over administratieve overlast. Wat kan daaraan gebeuren?

Baelmans: «Er zijn heel wat zaken die eenvoudiger kunnen. Iedereen moet zijn tijd zo nuttig mogelijk kunnen besteden. Ik denk bijvoorbeeld aan de onderliggende SAP-processen (*het informaticasysteem dat de KU Leuven gebruikt, red.*). We moeten die systemen op punt zetten. Als we dat verbeteren, is er minder administratie.»

Tot slot, zal de discussie over de katholieke identiteit van de KU Leuven terug geopend worden?

Baelmans: «Wat mij betreft zal die discussie niet opnieuw op de agenda geplaatst worden de volgende vier of acht jaar. Het wordt wel belangrijk de genomen beslissing inhoudelijk te implementeren. Dat betekent dat we de christelijke waarden uitdragen. Dat betekent dat er een sterker engagement is naar de maatschappij. Ik denk bijvoorbeeld aan ontwikkelingssamenwerking. Dat betekent ook aandacht hebben voor levensbeschouwelijke diversiteit. De discussie over de invulling van het vak Religie, Zingeving en Levensbeschouwing komt wellicht opnieuw nog op de agenda.»

«We moeten de onafhankelijkheid tegenover de kerk bewaken, maar we willen de katholieke kerk ook ondersteunen en voeden, loyaal zijn tegenover de christelijke waarden.»

Andrew Snowball

Rectorverkiezingen

INTERVIEW RECTORKANDIDAAT BART DE MOOR

“Ik zou willen teruggrijpen naar de deliberatie”

Bart De Moor (52) is de vicerector Internationaal Beleid. De komende weken neemt hij deel aan de rectorverkiezingen. Hij wil het Human Resourcesbeleid van de universiteit professionaliseren. “Er is een heel beperkte cultuur van leidinggeven.”

JELLE MAMPAEY

Wat wilt u veranderen aan de universiteit?

Bart De Moor: «Centraal in mijn programma staat de werkcultuur in de organisatie. We moeten ons zorgen maken over de werkdruk van professoren en professionals, een term die in mijn beleidsplan verwijst naar het ATP (*Administratief Technisch Personeel, red.*). Dat komt door allerlei veranderingen, zoals de integratie, maar ook doordat professoren performant moeten zijn in onderwijs, onderzoek en maatschappelijke dienstverlening.»

«Ons Human Resourcesmanagement is aan professionalisering toe. We moeten taakafspraken maken en verantwoordelijkheden delen. We kunnen werken met docententeams, waarbij professoren collectief verantwoordelijk zijn voor een vak. Dat betekent ook dat ze inruilbaar zijn. Wanneer een professor een sabbatical (*een periode waarin men vrij neemt om zich aan iets anders te wijden, bijvoorbeeld om zich volledig te focussen op onderzoek, red.*) wilt nemen, kan zo'n vak door iemand anders overgenomen worden.»

«Je kunt ook afspraken maken met de decaan of departementsvoorzitter over de tijd die je de komende jaren wilt besteden aan onderzoek, onderwijs of maatschappelijke dienstverlening. Die tijdsbesteding is dynamisch in de tijd. Het zou kunnen dat een professor tien jaar alles gegeven heeft voor onderzoek, maar nu een milleniumcursus wilt ontwikkelen waarvoor hij een jaar tijd nodig heeft. Dat kan afgesproken worden, maar je moet daar ook wel verantwoording over afleggen nadien. Na een jaar moeten er resultaten liggen.»

«We hebben daarnaast een heel beperkte cultuur van leidinggeven, van coachen. Veel professoren zijn daarvoor nooit opgeleid. Daar moeten we aan werken. We kunnen opleidingen aanbieden voor leidinggevers, maar ook voor werknemers die aan hun competenties willen werken.»

«We moeten ook nadenken over ons loningsbeleid. De lonen zijn nu gekoppeld aan anciënniteit, maar ik denk dat je misschien ook loondifferentiatie moet toelaten, zoals in alle grote organisaties. Mensen die zich echt inzetten om iets te bereiken, moeten daar ook voor beloond kunnen worden. Als een ploeg een jaar spendeert aan een voorstel rond administratieve vereenvoudiging, en dat voorstel is echt fantastisch, dan zou ik niet inzien waarom die mensen daarvoor niet beloond kunnen worden, desnoods met een bonus. Daar staan we nog mijlenver vanaf.»

Pauca sed matura

Studenten kunnen hun programma groten-deels zelf samenstellen en volgen vakken uit verschillende fases. Is de flexibilisering van het onderwijs te ver doorgeslagen?

De Moor: «Ik ben altijd verbaasd als studenten die vraag stellen. Flexibilisering is op zich niet slecht. De toenemende last ligt vooral bij de professoren en bij de organisatie. Je hebt leertrajectbegeleiding nodig, je moet advies geven. Ik denk dat we daar een *overshoot* hebben, dat we te veel aan het

doen zijn. We moeten dat terug een beetje indammen.»

«Ik ben ook geen voorstander van nultolerantie, waarbij een vak bij een onvoldoende automatisch overgedaan moet worden. Dat is een hard verdict. Ik zou willen teruggrijpen naar de deliberatie, waarbij

onderwijs, onderzoek en dienstverlening. Bij onderzoek is dat het duidelijkst. Niet de aantallen tellen, maar de kwaliteit. Ik gebruik daarvoor een uitspraak van Gauss: *pauca sed matura*. In het onderwijs is er de tsunami aan regels, de jurisidering van het onderwijs. Het milleniumonderwijs is een kans om aandacht te besteden aan kwaliteit. Studenten en professoren kunnen daar samen energie in steken. We moeten daarbij vertrekken van de vraag van de studenten.»

Hoe ziet dat milleniumonderwijs eruit?

De Moor: «Het onderwijs dat we nu geven is het milleniumonderwijs van het vorige millenium. We moeten af van het

ten doen, maar er is heel weinig interactie met de arbeidsmarkt. Wat vraagt die arbeidsmarkt? Zij vragen steeds minder parate kennis en steeds meer vaardigheden. Die vaardigheden kun je verwerven met internationale ervaringen, met stages of met honours programmes. Ook sociaal geëngageerde stages passen daarbij. We moeten meer werk maken van dat brede pallet. We moeten meer werken met de vaardigheden van de 21ste eeuw omdat het afnemend veld daar om vraagt. Parate kennis gaat ook steeds minder lang mee. Terwijl je dezelfde kennis vroeger nog twintig jaar kon gebruiken, is dat nu nog vijf jaar. Denk maar aan de technologie die heel snel verandert.»

Lopen we niet het risico dat onderzoek te veel een economische finaliteit moet hebben, zoals de slow sciencebeweging zegt?

De Moor: «Er is een terechte roep naar slow science, we moeten meer aandacht hebben voor kwaliteit en minder voor kwantiteit. Langs de andere kant leven we in een zeer technologische samenleving. Wanneer we onderzoek doen dat economisch valoriseerbaar is, is dat niet meteen slecht. We moeten zeker onze academische onafhankelijkheid behouden. De overheid heeft daar ook voor gezorgd. Als we samenwerken met een bedrijf, is dat een middelenverbintenis en geen resultaatsverbintenis. Dat betekent niet dat we onze ziel verkopen. De samenleving heeft zoveel behoefte aan wetenschap en technologie dat we bijna verplicht zijn daaraan mee te werken. Wetenschap is belangrijk als cultuur. Zou men dan een model willen waarbij universiteiten niet bijdragen aan dat soort maatschappelijke uitdagingen?»

Quota

Er is een grote kloof tussen het aantal mannelijke en vrouwelijke hoogleraar. Hoe wilt u dat aanpakken?

De Moor: «De genderverhoudingen vertonen een schaarndiagram, waarbij de verhouding tussen mannen en vrouwen het minst evenwichtig is bij de hoogste rangen van het professorschap. Dat hangt samen met mijn eerste doelstelling. Je moet taakafspraken maken. Wanneer collega's een tijdje weg zijn om hun kinderen groot te brengen, wordt daar momenteel geen rekening mee gehouden. Een professor moet halftijds kunnen werken. Bij andere werkgevers is dat geen probleem, dat is enkel het geval aan onze instelling. De universiteit is nochtans niet zo verschillend van andere werkgevers.»

«Ik vind niet dat we moeten verplichten dat een derde van de professoren vrouwelijk is. Tenzij het veel te traag zou gaan. Quota kunnen we niet forceren in organen zoals de Academische Raad omdat daar verkozen vertegenwoordigers zetelen, hoewel gelegingen die meerdere mensen tegelijkertijd afvaardigen (studenten, ABAP, ATP, enzovoort) wel voor een genderevenwicht zouden moeten zorgen.»

«Ik ben wel voorstander van quota in advies- en selectiecommissies waarvan de samenstelling door Gebu (*Gemeenschappelijk Bureau, het dagelijks bestuur van de universiteit, red.*) of de Academische Raad wordt bepaald, dus voor Onderwijsraad, Onderzoeksraad, Raad Internationaal Beleid, enz... Het is soms lastig om het juiste genderevenwicht te vinden, maar het lukt altijd.»

“Mensen die zich echt inzetten om iets te bereiken, moeten daar ook voor beloond kunnen worden”

een college van professoren samen oordeelt over een student. Vroeger was een negatieve beslissing ook mogelijk, maar het was dan toch een collectieve beslissing.»

Is er te veel nadruk op kwantiteit bij de financiering van onderzoek?

De Moor: «Aantallen spelen overal een te grote rol. We moeten meer de nadruk leggen op kwaliteit. Dat kun je toepassen op

ex-cathedraonderwijs en we moeten evolveren naar het onderwijs van het millenium van de huidige student. De milleniumstudent wil variatie. We moeten het pallet aan opleidingsonderdelen verbreden, we moeten andere werkvormen gebruiken.»

«We moeten daarnaast ook rekening houden met de arbeidsmarkt. Ik wil niet dat bedrijven komen zeggen wat we moe-

Andrew Snowball

Rectorverkiezingen

INTERVIEW RECTORKANDIDAAT KAREN MAEX

“Flexibilisering is te verdoorgedreven”

Karen Maex (53) is de vicerector van de groep Wetenschap & Technologie. Ze is kandidaat voor het rectorambt aan de KU Leuven, waarvoor in mei gestemd zal worden.

JELLE MAMPAEY EN JENS CARDINAELS

Wat zijn de speerpunten van uw programma?

Karen Maex: «Ik wil streven naar een evenwicht tussen continuïteit en vernieuwing. De titel van mijn programma is De Academische Kern. We moeten de academische omgeving versterken. Ik vind een sterke relatie met de maatschappij cruciaal. Het is belangrijk dat we de maatschappij versterken. In de eerste plaats door jongeren te vormen. Bovendien is de maatschappij veranderd op vlak van communicatie en daardoor ook op vlak van organisatie. We evolueren naar een netwerksamenleving. Vroeger was de communicatie verticaal, nu is ze meer horizontaal: ze gaat niet meer vanuit één punt naar iedereen. Nu is er een meer individuele, netwerken-communicatie. De communicatie in een netwerksamenleving is direct en globaal. De universiteit moet rekening houden met interactiviteit.»

«Ten eerste moeten we voor het onderwijs, het onderzoek en de dienstverlening altijd van de maatschappelijke relevantie uitgaan. Nu beperken we ons vaak te veel tot de economische relevantie. Ten tweede moeten we bekijken hoe die interactiviteit, die nieuwe vorm van communicatie, het leerproces kan beïnvloeden. We hebben experts die daarmee bezig zijn. Dat zijn mensen van computerwetenschappen, maar ook psychologen en sociologen denken na over dat leerproces. We moeten initiatieven die die proffen nemen om het leerproces te verbeteren, steunen. Zo kunnen we de relatie tussen student en docent veranderen.»

Er is een grote kloof tussen het aantal mannelijke en vrouwelijke hoogleraars. Hoe wil u dat aanpakken?

Maex: «Daar hebben we al heel wat aan gedaan. Gender staat al jaren hoog in onze doelstellingen. Er zijn op dit moment 42 procent vrouwelijke docenten (*de laagste graad van het professorschap, red.*). Dat is al veel meer dan vroeger. In de doctoraten is de situatie ongeveer fifty-fifty. Die 42 procent vrouwelijke docenten zullen na verloop van tijd in de andere graden van professor komen. Het duurt een tijdje voor je van docent naar hoogleraar overschakelt. Die tijd zullen we moeten afwachten. Ondertussen zullen we ook blijven nagaan of dat proces goed loopt. Ik denk dat we voortdurend moeten controleren dat we daar geen nieuwe hinderpalen tegenkomen.»

«Ik ben geen voorstander van quota. Er kunnen streefcijfers

zijn die bijvoorbeeld zeggen dat de onderzoeksraad een derde vrouwen zou moeten hebben. We doen dat ook zo, maar die

“We mogen geen twee universiteiten maken, een Vlaamse en een internationale”

streefcijfers mogen je niet vastzetten.»

«Het is als vrouw om door te groeien belangrijk om een omgeving te hebben die je steunt. Verder is er respect, vertrouwen en samenwerking nodig in een organisatie. En uiteraard is ook ambitie nodig. Dat geldt overigens ook voor mannen.»

Competitiviteit

Is er te veel nadruk op kwantiteit bij de financiering van onderzoek?

Maex: «Bij de financiering kan het niet anders: de pot overheids-geld moet verdeeld worden. Bij de evaluatie van onderzoek speelt kwantiteit wel een rol om te objectiveren, maar het treedt niet in de plaats van de interpretatie van het onderzoek zelf. De essentie draait om kwaliteit. Dat moeten we blijven zeggen, want soms zijn er misverstanden over.»

vernieuwing. Er is samenwerking tussen de verschillende groepen nodig, maar ook samenwerking tussen personeelsleden. Ik denk dat we dat nog meer moeten beklemtonen. Dat creëert een sfeer waar je veel gemakkelijker jongeren kan laten groeien.»

Studenten kunnen hun programma grotendeels zelf samenstellen en volgen vakken uit verschillende fases. Is de flexibilisering van het onderwijs te ver doorgeslagen?

Maex: «Ja, ze is te ver doorgedreven. De flexibilisering heeft ervoor gezorgd dat er meer individualisering is: iedereen volgt zijn eigen traject. Er moet een sterk sociaal weefsel zijn. Vroeger werd dat automatisch gecreëerd in de les. Het sociaal weefsel van en voor studenten moet ondersteund worden.»

«Door duidelijke keuzes kun je goede studietrajecten maken. We kunnen een beter evenwicht vinden tussen keuzemogelijkheden en complexiteit. Zo kunnen de studenten gerichter kiezen en weten ze beter wat ze kiezen. Dat wil ik zeker onder de aandacht brengen.»

Sinds vier jaar geleden is er een vicerector Internationaal Beleid. Zal er ook een zijn als u rector wordt?

Maex: «Internationalisering mag geen aparte beleidlijn blijven. Het moet terug naar de faculteiten en de departementen. Dat staat los van de vraag of er een apart vice-rectorschap moet zijn. Een vice-rectorschap kan als overgangsmaatregel, maar we moeten een internationale universiteit maken en geen twee universiteiten: een Vlaamse en een internationale.»

Integratie

Volgend jaar verhuizen de academische opleidingen van de hogeschool, zoals industrieel ingenieur en toegepaste taalkunde, naar de universiteit. Hoe ziet u dat dossier evolueren?

Maex: «Ik denk dat dat dossier nog lang niet afgerond is. De universiteit zal de volledige verantwoordelijkheid krijgen over die opleidingen. Dat moet duidelijk zijn. We moeten ervoor zorgen dat de integratie voor een maatschappelijke meerwaarde zal zorgen door een eigen profilering. Dat is voor een aantal richtingen al gelukt, voor een aantal nog niet helemaal. Alle integrerende opleidingen moeten in de toekomst nog meer academisch worden.»

Om de integratie in goede banen te leiden werden er samenwerkingsverbanden opgericht tussen universiteiten en hogescholen. Wat is de nieuwe rol van die zogenaamde associaties?

Maex: «Na de integratie verandert de rol van de associatie drastisch. Ze moeten de professionele opleidingen (*die bij de hogeschool blijven, red.*) op elkaar afstemmen. In samenwerking met de universiteit moeten ze naar drie dingen zoeken. Ten eerste: hoe kunnen we studenten naar de juiste studierichting begeleiden? Daarvoor kan een breed netwerk handig zijn. Ten tweede kunnen ze nagaan hoe studenten uit professionele bachelors via schakelprogramma's kunnen doorstromen naar academische opleidingen. Er moet voor gezorgd worden dat schakelstudenten een realistisch beeld krijgen van de opleiding. De slaagcijfers moeten omhoog. Ten derde zijn associaties een platform om standpunten in te nemen over hoger onderwijs.»

Een rector wordt verkozen. De voorzitter van de Associatie KU Leuven niet. Moet dat veranderen?

Maex: (*denkt na*) «De voorzitter moet een groot draagvlak hebben. Dat kan door verkiezingen, maar ook door overleg. Ik zou er geen halszaak van maken.»

Andrew Snowball

Rectorverkiezingen

INTERVIEW **RECTORKANDIDAAT RIK TORFS**

“Zijn al die onderzoekers potentiële criminelen?”

Rik Torfs (56) is de voorzitter van de faculteit Kerkelijk Recht. Hij kondigde eind maart aan dat hij uit de politiek stapt om deel te nemen aan de rectorverkiezingen. “Een debat over de universiteit is nooit tijdverlies, dat zou een soort permanente discussie moeten zijn.”

JELLE MAMPAEY EN MARGOT HOLLEVOET

U bent de enige kandidaat die nog niet in het bestuur van de universiteit heeft gezeten. Speelt dat in uw nadeel?

Rik Torfs: «Het zou een nadeel zijn als ik geen enkele bestuurservaring had. Ik heb wel degelijk bestuurservaring aan de faculteit Kerkelijk Recht. Dat is een kleine faculteit, maar op die manier leer je ook hoe je jezelf rechthoudt tegenover een groot systeem. Daarnaast heb ik ruime bestuurservaring buiten de universiteit. Ik was fractieleiderin de Senaat en ik zat in het bestuur van CD&V. Overigens heb ik als student ook in de Academische Raad van de KU Leuven gezeten.»

«Aan de KU Leuven is er de facto een systeem van coöptatie (*Het zelf aanwijzen van bestuursleden, red.*) om te bepalen wie rector wordt. Sinds 1985, toen Roger Dillemans verkozen werd tot rector, is het telkens een vice-rector uit de vorige ploeg geworden. Die mensen waren als vicerector niet verkozen, meestal waren ze zelfs geen decaan geweest. Zo krijg je een bestuurskader dat zich door coöptatie in stand houdt. Ik zal, als ik verkozen zou worden, zeker ook mensen kiezen met bestuurservaring binnen de universiteit, bijvoorbeeld als decaan. Maar een externe blik is een meerwaarde, ik denk dat alternering positief is.»

«Ik vind ook dat er meer over de universiteit gediscussieerd zou moeten worden, niet enkel bij rectorverkiezingen. De tijd is nu ook redelijk beperkt om de discussie te voeren. Men heeft het idee dat praten over het universiteitsbeleid alleen maar tijdverlies is, het moest een korte campagne zijn. Welk soort debat zouden we gehad hebben als ik niet was opgekomen? Zo beland je in een systeem waar nauwelijks nog wordt gedebatteerd. Een debat over de universiteit is nooit tijdverlies, dat zou een soort permanente discussie moeten zijn.»

“Uitstekend onderwijs moet financieel beloond worden”

Is de basis dan onvoldoende betrokken?

Torfs: «Dat is inderdaad een probleem. Het is de taak van de universiteit om mensen gaanding te geven om zich betrokken te voelen. Ik was in februari op het patroonsfeest van de KU Leuven. Ik sloot achteraan de stoet van de togati bij een groep ingenieurs aan. Zij vertelden mij dat ze, als laatste groep van de stoet, elk jaar dicht bij de preekstoel zitten in de kerk. “Vorig jaar zaten we al twee rijen achter de preekstoel,” zeiden ze. Toen we gingen zitten, zaten we naast de preekstoel. Dat is tekenend voor het succes van dat evenement, het heeft nog nauwelijks uitstraling. De promotiezaal geraakt niet eens vol. We hebben te weinig een gevoel van verbondenheid. Een van de

problemen is het gebrek aan contact tussen de drie groepen van de universiteit (*Wetenschap en Technologie, Humane Wetenschappen en Biomedische Wetenschappen, red.*). Dat zijn drie universiteiten, met erboven een academische raad, die alleen nog officieel bevestigt wat vaak al geregeld is in de groepen.»

«Als je de gelegenheid neemt om mensen van andere disciplines te ontmoeten, bijvoorbeeld op de receptie van het patroonsfeest, steek je daar ook iets van op. We moeten dat stimuleren. De togati zijn bijna allemaal emeriti (*professoren op pensioen, red.*), dat is toch niet goed? Er wordt veel gesproken over functioneringsgesprekken, maar wat met gewone gesprekken? Dat lijkt me veel nuttiger.»

Koele minnaar

Wat wilt u veranderen aan de universiteit?

Torfs: «Er is steeds meer administratie, steeds meer publicatiedrift, steeds meer complexe structuren op het niveau van de Associatie (*het samenwerkingsverband tussen de KU Leuven en acht hogescholen, red.*). We moeten dat een halt toeroepen. We moeten de plek zijn in de samenleving waar op een behoudzame, maar duidelijke manier een keerpunt mogelijk is voor die overdreven regulering in universiteit en maatschappij.»

«We moeten die administratieve overlast beperken. Dat is tot nu toe niet gelukt. De overlast neemt steeds maar toe. Bij elke nieuwe regel moet nagegaan worden of hij absoluut noodzakelijk is. Is het nodig een regel te maken? Studenten, administratief personeel en andere betrokkenen weten beter dan de beleidsmakers wat de gevolgen van sommige maatregelen zijn.»

«We moeten daarnaast ook oude maatregelen afschaffen. Zo zijn er te veel vaste overlegorganen binnen de Associatie. Er zijn drie niveaus: onderwijs, onderzoek en communicatie. Elk niveau heeft tot tien werkgroepen. Dat is te veel. Die organen mogen ad hoc samenkomen, maar je moet ze niet structureel in leven houden. Die zware structuren leiden tot lange beleidslijnen en een trage besluitvorming. We moeten samenwerken wanneer het nuttig is en niet samenwerken wanneer het niet nuttig is.»

«Ik ben een koele minnaar van de Associatie. Ik begrijp de politieke redenen waardoor die er gekomen is. Er zijn een aantal heel goede aspecten. Zo kunnen hogeschoolstudenten meer en makkelijker doorstromen naar de universiteit en omgekeerd. Het nadeel zijn de complexe structuren, die niemand nog begrijpt. Veel professoren proberen dat zelfs niet meer te begrijpen. Er is ook een democratisch deficit, zo is de associatievoorzitter niet verkozen. Ik ben voorstander van democratische verkiezingen. Waarom zou een associatievoorzitter niet democratisch verkozen worden? Ik denk dat dat ook zijn legitimiteit zou vergroten.»

«De macht mag niet verschuiven van de universiteit naar de Associatie. Het is niet zo dat de rector van de universiteit en de associatievoorzitter allebei de baas zijn in Leuven. Dat moet de democratisch verkozen rector zijn.»

Bent u het eens met de kritiek op de kwantitatieve criteria die gebruikt worden bij de financiering van onderzoek?

Torfs: «We moeten af van de kwantitatieve publicatiedrift, waarbij onderzoekers steeds

Andrew Snowball

meer moeten publiceren. Dat moet krachtig bestreden worden, we zijn echt dolgedraaid. Wij denken dat we het Amerikaans systeem volgen, maar dat is niet zo. Als je het in de Verenigde Staten goed wil doen aan een topuniversiteit, moet je enkele goede artikels in goede tijdschriften publiceren. Maar je moet niet die krankzinnige hoeveelheid produceren zoals dat bij ons het geval is. Daar vragen ze bijvoorbeeld wat je vijf belangrijkste publicaties zijn. Op die manier moet je die artikels ook echt lezen.»

«Bij Martin Stone, de KU Leuvenprofessor die plagiaat pleegde, waren 30 van de 33 artikels geplagieerd. Ik keur dat niet goed, maar het is helemaal straf dat dat pas zo laat ontdekt is. Een op twaalf onderzoekers zou gefraudeerd hebben, was te lezen in de media. Je kunt toch niet zeggen dat al die onderzoekers potentiële criminelen zijn die wachten op het goede moment om zich in de misdaad te begeven? Het systeem is criminogeen. We moeten het tij keren. Als we dat niet doen, zal het eindigen met een gigantische explosie en een verlies van credibiliteit van de universiteit. De samenleving noemt nu al iedereen ongelofwaardig. Politici zouden crapul zijn, het is altijd de schuld van de media. Welke credibiliteit zal de universiteit nog hebben als er massale fraude aan het licht zou komen?»

«Naast onderzoek is uiteraard ook onderwijs belangrijk. Het is niet aanvaardbaar dat

kwaleitsvol onderwijs nog altijd niet gehonoreerd wordt. Ik vind dat uitstekend onderwijs ook financieel beloond moet worden. Als de universiteit middelen verdeelt, moet ze ook kijken naar de kwaliteit van onderwijs. Faculteiten die uitstekend onderwijs aanbieden, moeten meer rekenenheden (*meer geld voor personeel, red.*) krijgen. De universiteit heeft drie kerntaken: onderzoek, onderwijs en maatschappelijke dienstverlening. Maar de ranking is duidelijk in die volgorde.»

Studenten kunnen hun programma grotendeels zelf samenstellen en volgen vakken uit verschillende fases. Is de flexibilisering van het onderwijs te ver doorgeslagen?

Torfs: «De flexibilisering gaat te ver. Dat weet iedereen. Ik denk dat mensen een minimale structuur nodig hebben. Bij bepaalde faculteiten zijn er simulaties gedaan waarbij er tweehonderd opties bestonden in een bepaald jaar. Flexibilisering is goed omdat je inspeelt op een bepaalde realiteit. Maar het kan zo ver doorslaan dat je geen structuur meer hebt in je programma, dat er geen idee meer achter zit. Er is een evaluatie nodig van wat er gebeurd is. Flexibilisering is geen probleem, maar het moet binnen de perken blijven. Ik ben ook geen voorstander van nultolerantie, waarbij studenten moeten slagen voor elk vak. Nul is heel weinig.»

Sociaal

Dan toch geen podiumkunstenzaal

De Vlaamse centrumsteden hebben het moeilijk. Onder andere de vergrijzing en maatregelen van nationale overheden zorgen voor heel wat kopzorgen. Leuven moet alvast aangekondigde plannen terug intrekken, verklaart schepen van Financiën Carl Devlies (CD&V).

SAM RIJNDERS

Moeten Leuvenaars zich zorgen maken om de financiële toestand van hun stad? Carl Devlies: «Momenteel is die goed tot zeer goed. Samen met mijn collega's uit andere steden maak ik mij wel zorgen om de toekomst. Vanaf 2015 slaat de vergrijzing ook bij het gemeentepersoneel toe, nog versterkt dankzij nieuwe federale wetgeving. Voor Leuven betekent dat 10 tot 15 miljoen in 2016. Enorme bedragen want vroeger boekten wij vaak een overschot van 10 miljoen euro. Dat is nu volledig weg.»

«Door de vergrijzingsgolf heb je ook meer huisvesting en zorg nodig voor senioren. Die betalen bovendien minder belasting. Daarnaast heeft de federale overheid de uitgaven verhoogd voor de politie en de brandweer: dat komt vooral op ons conto terecht. Zo beloofde ze 50 procent van de kosten voor de brandweer te dragen, in praktijk is dat maar 10 procent. De inkomsten van de intercommunales lopen ook terug door beslissingen van de federale en Vlaamse overheid. Altijd makkelijk om je problemen door te schuiven naar de gemeenten.»

“Veel uit onze bestuursnota zal niet doorgaan”

De gemakkelijkste oplossing blijft belastingen verhogen.

Devlies: «Dat gaan wij niet doen, wel gaan we minder investeren. Al spreek ik hier niet over de retributies (*kosten voor gemeentediensten zoals de prijs van vuilniszakken, red.*)»

Welke investering moet u schrappen?

Devlies: «Nog geen idee, maar maandag maken we onze bestuursnota bekend. Heel wat actiepunten daarvan zullen we niet kunnen uitvoeren door geldgebrek. Voor de podiumkunstenzaal is er alvast geen geld.»

Nochtans heeft het stadsbestuur die zaal met grote trom aangekondigd in de nationale media. Te vroeg gejuicht?

Devlies: «Dat klopt niet. Onze oriëntatienota in januari stelde enkel dat we ons gingen bezig houden met de voorbereiding. Er is nog heel wat studiewerk. We hebben nog geen consensus over de locatie, en de juiste procedures moeten gevolgd worden.»

De vergrijzing valt niet uit de lucht. Kon u dit niet zien aankomen, en was een duur project als het De Somerplein dan wel opportuun?

Devlies: «Voorlopig is Leuven een gezonde gemeente. Wij hebben voldoende reserves en onze schuld is afgebouwd. Ook kenden we nog niet alle gegevens: de federale overheid heeft veel te lang gewacht met de nodige wetgeving. Tot slot spreken we hier over de periode na 2015, dus handelen we nu juist proactief.»

STUDENTENRESTAURANT MAAKT 250.000 EURO VERLIES

Sluiting Almarestaurants niet uitgesloten

Donkere wolken pakken zich samen boven Alma vzw. Ze boekte vorig kalenderjaar nog maar eens een verlies van 250.000 euro. Een nieuwe algemeen directeur en evaluatie van het aanbod moeten soelaas brengen. Mogelijk sluiten vestigingen.

SAM RIJNDERS

«Alma moet niet winstgevend zijn, maar wel bedrijfseconomisch gezond», stelt Koenraad Debackere, de algemeen beheerder van de KU Leuven. «Na de moeilijke maar draagbare situatie van de afgelopen jaren zijn we de laatste zes maanden in een negatieve spiraal gekomen. Een serieuze en

“Er zijn voldoende reserves om de Almatrein op de rails te houden”

vernieuwende managementaanpak is dringend nodig, vandaar de nieuwe algemeen directeur.»

Volgens Debackere kent de benarde situatie van Alma verschillende oorzaken. Zo worden de subsidies van de Raad voor Studentenvoorzieningen (RvS) - een orgaan dat overheidsgeld verdeelt tussen bedrijven zoals Alma, Velo en de huisvestingsdienst - voor Alma niet volledig geïndexeerd. Het Belgische indexmechanisme zorgt ervoor dat de lonen de prijsstijgingen van consumptiegoederen volgen. De loonkosten stijgen dus, maar de subsidies volgen niet in gelijke mate. Stijgende grondstofprijzen en studentenaantallen doen er nog een schepje bovenop.

Debackere: «Dat alles heeft impact op de prijzen. Die hangen dan weer samen met het aanbod: biedt Alma te veel schotels aan? Zelf ben ik geen expert: ik ga er zelden

eten uit tijdsgebrek. *Mea culpa.*» Ook mag het afstoten van randtaken als de broodjesbars of het sluiten van vestigingen geen taboe zijn, aldus Debackere.

Herpositioneren

Hetzelfde geluid klinkt bij de Raad van Bestuur van Alma vzw. Voorzitter Dirk Vandueren reageert vanuit Italië: «Niet alleen indexeert de overheid subsidies maar voor de helft, RvS bespaart er jaarlijks 2 procent op. Op vijf jaar tijd betekent dat 250.000 euro minder.»

«Alma moet zich herpositioneren», poneert Vandueren. «We moeten ons aanbod durven in vraag te stellen. Opleidingen zijn verhuisd naar Gasthuisberg en Arenberg. Een bedrijf moet zijn klanten volgen. Daarom is de nieuwe vestiging in Gasthuisberg zo belangrijk.» Al is het prematuur om te spreken van een sluiting van een vestiging in het centrum.

Koudweg besparen op het personeel lijkt weinig realistisch. Zij protesteerden eerder dit jaar vanwege de hoge werkdruk. «Het zou gek zijn om alles op het personeel te verhalen», bevestigt Vandueren.

Ook een prijsverhoging - een beproefde oplossing voor financiële problemen - is voorlopig niet aan de orde. Vandueren: «Het is allesbehalve onze ambitie de prijzen nogmaals te verhogen. Maar laat ons niet overdrijven: als de goedkoopste maaltijd 20 cent duurder wordt, is dat 4 euro extra per maand voor een dagelijkse klant. Niet bepaald het einde van de wereld. Dat zijn twee pinten bier. Daartegenover staat wel dat Alma gezonde en goedkope maaltijden moet aanbieden.» Bovendien hebben prijsstijgingen een averechts effect. Studenten kiezen voor de goedkopere maaltijden, die meer subsidies kosten.

Hoop doet leven

Toch is er ook positief nieuws voor de restaurateur. Haar cateringdienst is een succesverhaal, al kan die volgens Vandueren

Studenten reageren

De Leuvense studentenraad LOKO staat open voor aanpassingen aan het aanbod, maar niet voor prijsstijgingen. Voorzitter Ruben Bruynooghe: «Een groot aanbod is aangenaam maar niet het belangrijkste.» Ook de locatie van de restaurants kan beter. «Alma 2 was een heel ambitieus project maar heeft plaats over, waar Alma 3 plaats tekort heeft.»

Voor Alma aan een prijsverhoging denkt, moet ze eerst een lange termijnplan opstellen en de studenten bevragen. «Sowieso is het een enorm probleem als je twee keer op een jaar je prijzen moet verhogen omdat je de eerste keer hebt misgeschikt», merkt Bruynooghe schamper op.

Extra subsidies vanuit de Raad voor Studentenvoorzieningen liggen moeilijk volgens Bruynooghe. «Dat betekent minder geld voor huisvesting of het MPTC (*Medisch en Psychotherapeutisch Centrum voor studenten, red.*), terwijl die dat broodnodig hebben. Laat ons eerst naar Alma zelf kijken voor we de subsidies verhogen.»

LOKO heeft alvast een nota opgesteld met creatieve oplossingen. Zo kan Alma werken met ingrediënten waarmee studenten hun eigen maaltijd samenstellen, in plaats van vaste schotels. Dat zou efficiënter zijn en minder personeel vragen.

nog beter samenwerken met de rest van Alma vzw. Samen met het Universitair Ziekenhuis werkt Alma dan weer aan een nieuwe grootkeuken. «Onze huidige keuken is oud en *out*, met de nieuwe kunnen we efficiënter werken», stelt Vandueren.

«We zijn ook niet langer een Leuvense bedrijf. Door de integratiebeweging hebben we nu al rendabele vestigingen in Mechelen en Hasselt.» Daar put Vandueren hoop uit: «Als vestigingen buiten Leuven goed draaien, moet dat toch ook in Leuven lukken?»

Een faillissement is nog niet voor morgen, stelt Debackere ons gerust. «Er zijn voldoende reserves om de Almatrein op de rails te houden en de dringende bocht te maken.» Vandueren bevestigt: de restaurateur heeft nog meer dan een miljoen euro aan reserves. «Laat ons dit verlies ook niet te vlug dramatiseren. Op een omzet van 17 miljoen euro is een verlies van 250.000 euro beperkt», relativeert Vandueren.

Archiefoto

Onderzoek

BIODIVERSITEIT GAAT TEN KOSTE VAN ECONOMISCHE GROEI

“Wilde bijen zijn in West-Europa uitgeroeid door de mens”

Een tijd geleden werd een nieuwe soort tarantula's, zo groot als een mensenhoofd, ontdekt op Sri Lanka. Nieuwe soorten organismen worden ontdekt, maar oude soorten verdwijnen nog sneller. Hoe is het met de biodiversiteit in Vlaanderen gesteld?

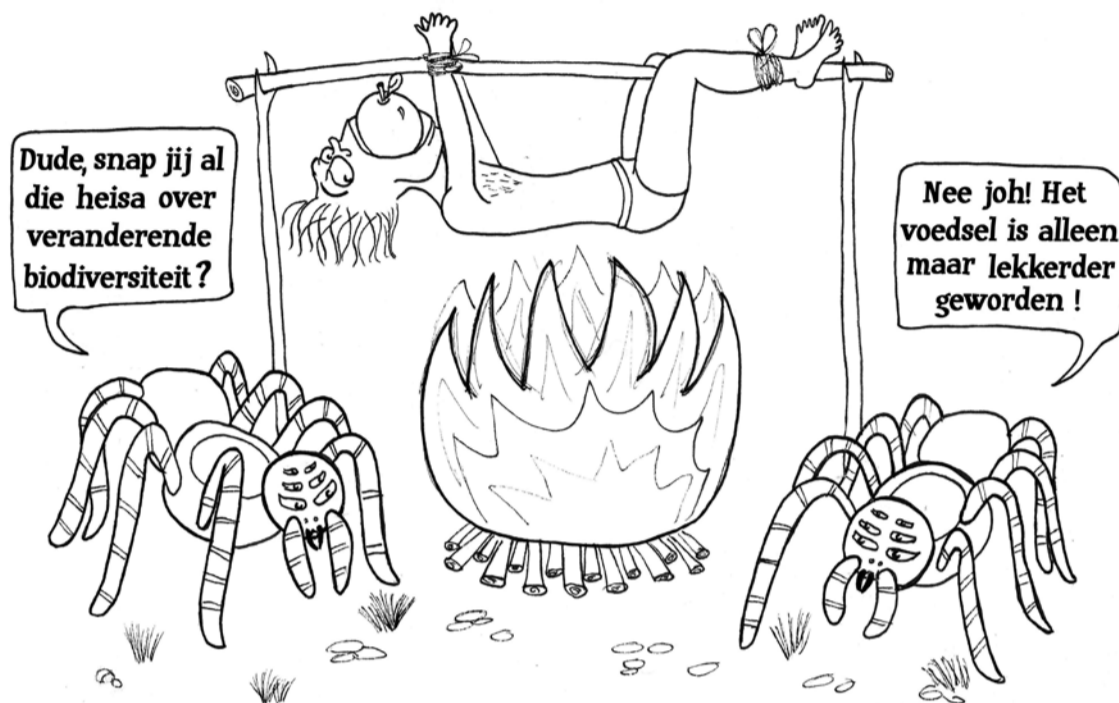
KAROLIEN FAVOREEL

Over de komst van giftige reuzenspinnen, malariamuggen of andere tropische ziekten hoeft men zich in België geen zorgen te maken. Hoewel er af en toe een spin meereist tot aan de haven van Antwerpen is haar lot dankzij het Belgische klimaat snel beschoren. Maar dat betekent niet dat het goed gaat met de biodiversiteit in Vlaanderen. Hoewel het de normale gang van zaken is dat soorten verdwijnen, is het vandaag de dag vooral zorgwekkend op welk tempo ze uitsterven.

Professor Honnay: “De gemiddelde levensduur van een soort bedroeg ongeveer vier miljoen jaar gedurende de afgelopen zeshonderd miljoen

soorten vandaag uitsterven is wellicht duizend keer hoger dan wat als normaal gezien kan worden.” De reden dat dit moet verontrusten, is dat de biodiversiteit diverse voordelen levert voor mens en maatschappij: zuiver water, klimaatregulatie, overstromingsregulatie, erosiebescherming, enzovoort.

De Meester betreurt dat biodiversiteit steeds afgewogen wordt ten opzichte van economische belangen op korte termijn terwijl op lange termijn biodiversiteit meer te bieden heeft. “De economische crisis domineert de geesten, ook op Europees vlak. Belangrijke veranderingen voor het behoud van diversiteit worden uitgesteld omdat alles moet wijken voor economische groei en jobs. De kosten van de

Karolien Favoreel

“De kosten van de verwaarlozing van natuur worden afgewenteld op de gemeenschap”

jaar. Door toedoen van de mens is dat vandaag ongeveer 30.000 jaar.” Eerder een conservatieve schatting volgens Honnay. “De snelheid waar-

verwaarlozing van natuur en milieu zijn hoog en worden afgewenteld op de gemeenschap als geheel. De maatschappij verliest.” Momenteel beschikt

men niet over mechanismen waarmee men de economische winst direct en duidelijk kan afwegen tegenover de duurzame winst gegenereerd door biodiversiteit. Hierdoor krijgt economische groei vaak de overhand bij het maken van beslissingen. Dat terwijl de voordelen, die biodiversiteit levert op lange termijn, niet opwegen tegen de “winst” die men ten koste van die biodiversiteit maakt op korte termijn.

Bijen

Dat de economie voordeel heeft aan het behoud van biodiversiteit wordt schrijnend duidelijk met het verhaal van de wilde bij. Dertig procent van de wereldwijde oogst in de landbouw is afhankelijk van bestuiving. Honnay: “Geen bijen betekent geen cacao, appels, kiwi, koolzaad, watermeloen, komkommer of aardbei. Samen goed voor ongeveer 115

miljard euro per jaar. De wilde bijen zijn in West-Europa zo goed als uitgeroeid door de mens.”

Het verminderen van soortenrijke bijengemeenschappen heeft als gevolg dat de gewassen minder efficiënt bestoven kunnen worden dan voordien. Men probeert dit verlies te compenseren door kolonies gecultiveerde honingbijen in te zetten voor de bestuiving van bijvoorbeeld appelboomgaarden. Honnay noemt twee problemen. Ten eerste blijken honingbijen weinig efficiënte bestuivers te zijn in vergelijking met wilde bijen. Ten tweede lijden veel honingbijkolonies onder een hoge sterfte. Wellicht door een combinatie van een virus en het gebruik van bepaalde bestrijdingsmiddelen in de landbouw, zogenaamde neonicotinoïden. Mocht de wilde bij uitsterven dan zouden de gevolgen dramatisch zijn voor het

verdere bestaan van de meeste plantensoorten. 90 procent van alle plantensoorten is voor hun voortplanting afhankelijk van bestuiving door insecten zoals de wilde bij.

Voor bescherming en behoud van de biodiversiteit is het creëren van voldoende natuureservaten een mogelijke oplossing. Hiervoor zou 15 à 20 procent van het land een beschermde status moeten krijgen, hetzelfde geldt voor oceanen en zeeën. Een doel dat we absoluut niet halen volgens De Meester. De teloorgegane biodiversiteit zou zich in principe kunnen herstellen doordat de vrijgekomen leefruimtes op termijn ingevuld kunnen worden door nieuwe soorten die ontstaan uit de overlevende soorten. Maar dan gaat het over een proces van een paar miljoen jaar.

“Er is aan onze universiteit onvoldoende ruimte voor debat”

Een twintigtal Vlaamse onderzoekers schreef een manifest voor slow science. Ze vinden dat onderzoek te vaak economische belangen moet dienen en dat er een te grote focus is op snelle resultaten. Een van de voortrekkers aan de KU Leuven is geografieprofessor Chris Kesteloot. Hij hoopt het thema op de agenda van de rectorverkiezingen te plaatsen.

JELLE MAMPAEY

Vorige maand plaatste een groep onderzoekers het *slow science manifest* online in de vorm van een petitie. De petitie telt ondertussen ongeveer vierhonderd handtekeningen, vooral uit Vlaanderen.

Kesteloot: “Er is iets mis met de manier waarop wetenschap vandaag bedreven wordt. Onderzoek is te vaak commercieel en te weinig fundamenteel. Het onderzoek aan onze universiteit moet ertoe bijdragen Vlaanderen aan de top te plaatsen, er is een grote verwevenheid tussen onderzoek en economie. Wetenschappelijke kennis staat steeds meer in dienst van

economische ontwikkeling. Op die manier is onderzoek niet meer vrij, het moet geld opbrengen.”

De doelstelling van het manifest is tweeledig: “Ten eerste willen we dat onderzoekers de tijd kunnen nemen om aan onderzoek te doen, dat wetenschap in de diepte kan gaan. Dat strookt niet met wetenschap die gericht is op snelle resultaten. Ten tweede moet wetenschap veel meer tussen de mensen komen. Ze moet ten dienste staan van de hele samenleving en niet enkel van vermogende bedrijven.”

“Wetenschap bouwt voort op bestaande kennis. Wetenschappelijke kennis moet gedeeld worden, zodat onderzoekers verder kun-

nen bouwen op reeds verworven kennis. Dat strookt niet met privatisering van kennis en met de aanvraag van patenten.”

Debat

Volgens Kesteloot is er aan de universiteit onvoldoende mogelijkheid tot inspraak in het beleid: “Er is aan onze universiteit onvoldoende ruimte voor debat. De verandering zal zeker niet van bovenaf komen, die moet komen van onderzoekers en studenten.”

Hij hoopt het thema op de agenda van de rectorverkiezingen te kunnen plaatsen, maar het is niet gemakkelijk veranderingen door te voeren: “Waar gaan we de tijd halen om de dingen te veranderen? Iedereen staat onder grote druk, als je je onderwijsopdracht au sérieux wil nemen, kruipt daar veel tijd in. Bovendien komt er ook veel administratie bij kijken.”

“Onderzoekers moeten met elkaar in concurrentie gaan en werken zich zo kapot,” zegt Kesteloot.

“De middelen voor onderzoek worden verdeeld op basis van verschillende criteria, waaronder het aantal publicaties en citaties. Dat is een competitieve financiering van onderzoek. Onderzoekers moeten in concurrentie gaan met elkaar. Op die manier worden onderzoekers asociale wezens die zich kapot werken en geen tijd hebben voor gezin en vrienden. Bovendien reduceert het wetenschappelijke output tot wat kan worden gemeten. Wetenschappers die elkaar concurreren om schaarse postjes, stellen zich daarop in, en beperken zich tot populaire onderwerpen die gemakkelijk worden gepubliceerd. Dat ondermijnt de diversiteit en creativiteit van wetenschappelijk onderzoek.”

Vrij onderzoek

Volgens vicerector onderzoek Peter Marynen kan onderzoek met een economische finaliteit ook vrij zijn: “Het klopt dat de maatschappelijke betrokkenheid van de uni-

versiteit zeer belangrijk is. In die zin is ook onderzoek met een economische en maatschappelijke finaliteit belangrijk. De universiteit heeft reeds een tijdje zijn ivoren toren verlaten. Dat betekent niet dat onderzoek minder en minder vrij zou zijn. Er is een verschil tussen de finaliteit van het onderzoek en sturing van onderzoek.”

Marynen benadrukt dat niet enkel kwantitatieve criteria gebruikt worden bij het bepalen van onderzoeksfinanciering: “Het klopt dat onderzoeksfinanciering competitief is, maar het is niet zo dat er enkel naar het aantal publicaties en citaties gekeken wordt. Zo wordt er enorm veel energie besteed aan peer review (*evaluatie door collega's uit hetzelfde vakgebied, red.*). Voor de selectieronde voor onderzoekstoelagen van het Bijzonder Onderzoeksfonds, werken we bijvoorbeeld met tweeduizend *referees* van buiten de universiteit voor een honderdtal aanvragen.”

Cultuur

SAMENWERKING TUSSEN HET USO EN HET LUK

“Het gaat knallen”

Dit jaar slaan het Universitair Symfonisch Orkest (USO) en het Leuvens Universitair Koor (LUK) de handen in elkaar, om in april een gezamenlijke reeks lenteconcerten te brengen in de Sint-Pieterskerk te Leuven.

CAROLINE VAN RHEE

Hoe is de samenwerking tussen het USO en het LUK tot stand gekomen?

Merijn (USO): «We kenden elkaar al een beetje op voorhand. Wij gaan met het USO altijd tapen op de receptie van het LUK, en omgekeerd. Zo hebben we ontdekt dat er toch wel kwaliteit in het LUK zat (lacht). Twee jaar geleden zijn we begonnen met ensemble-activiteiten, zoals het ensemble-bal, en sindsdien kennen we elkaar beter. In ons stamcafé, 't Vervolg, zijn we beginnen fantaseren met Floriaan, de vorige voorzitter van het LUK, over een gezamenlijke uitvoering. Zo is het heel langzaam op gang gekomen.»

Luc (LUK): «We hebben gemerkt dat de traditie vroeger meer in ere werd gehouden. Het is van begin jaren negentig geleden dat twee ensembles samenwerkten. Ze waren toen met minder leden, dus misschien was dat toen meer mogelijk.»

Merijn: «We hadden geen enkele richtlijn, dus zijn we van nul moeten herbeginnen. Op muzikaal vlak worden we goed ondersteund door onze dirigent, maar de organisatie regelen we zelf.»

Bram (LUK, USO en PR): «Het is in elk geval een grote uitdaging om de twee tradities bij elkaar te brengen. Ik weet zeker dat het gaat knallen.»

Op welke manier werd het programma samengesteld?

Luc: «We hebben een gezamenlijk en apart deel. Over het gezamenlijk deel hebben onze dirigenten beslist.»

Merijn: «We vertelden de dirigenten wat we graag zouden willen spelen en zij hebben bekeken in welke mate dat mogelijk was.»

Hoe is het om samen te repeteren?

Luc: «Dat zullen we zien op het repetitieweekend (lacht).»

Merijn: «Zaterdag gaan we voor de eerste keer samen repeteren. We hebben een er-

varen dirigent, die zal dat zeker in goede banen leiden.»

Bram: «Ik speel cello in het USO, maar ga in deze concertreeks één werk meezingen met het LUK. Ik heb beide repetities gevolgd en heb er veel vertrouwen in.»

Is de band tussen het USO en LUK hechter geworden door deze samenwerking?

Merijn: «Ja, absoluut. In het begin kenden we elkaar enkel van ziens, maar de band groeit. Tijdens het repetitieweekend zullen

er ook veel activiteiten zijn om elkaar beter te leren kennen.»

Bram: «Ik ben mede door deze samenwerking in het LUK terecht gekomen. Wij zijn met een paar mensen uit het USO al eens naar het requiem van Brahms gaan luisteren. Ik was zo onder de indruk van dat stuk, dat ik veel zin kreeg om in het koor te gaan zingen.»

Jullie programma is vrij klassiek. Is het toegankelijk voor iedereen?

Merijn: «Onze concerten zijn zeker toegankelijk voor iedereen. Het requiem is voor hen misschien minder bekend werk, maar dit is zeker een mooi stuk, vaak noemt men het zelfs het mooiste werk voor koor en orkest. We raden mensen aan om op voorhand het stuk eens te beluisteren, dat maakt het concert meestal beter.»

Bram: «Ik denk dat het een pluspunt is dat we ook iets minder bekende werken spelen.

Zo kunnen we het publiek kennis laten maken met nieuwe muziek.»

Luc: «Het programma is heel afwisselend, er komt voor iedereen iets aan bod.»

Jullie voeren een concert uit in Brugge. Kun je daar iets meer over vertellen?

Luc: «Het USO heeft altijd al de traditie gehad om een extern concert te brengen. Het LUK had deze traditie nog niet.»

Bram: «We zijn hard op zoek gegaan om een concert te spelen buiten Leuven. De gelegenheid deed zich voor om in Brugge een concert te geven. Een aantal opleidingen van de KHBO, Katholieke Hogeschool Brugge, worden bij KULAK gevoegd en ter gelegenheid daarvan geven we een concert in Brugge. Het zal een ingekort programma zijn.»

Merijn: «Het is voor ons een hele eer dat we in een concertgebouw mogen spelen. Dat gaat zeker de moeite zijn.»

Caroline Van Rhee

Metakolder door VRG

In het kader van het Interfacultair Theaterfestival trachten tien theatergezelschappen hun publiek een onvergetelijke cultuuravond te bezorgen. Met Toneelception zet VRG alleszins hoog in.

NILS DE NEUBOURG

Als een verhaal over een verhaal in een verhaal kunnen we Toneelception op z'n minst al "gelaagd" noemen. Stef Baas is een getormenteerde schrijver met liefdesverdriet die een verhaal schrijft over een getormenteerde schrijver met liefdesverdriet. Klinkt zwaarwichtig voor een stuk dat nochtans door het programmaboekje (lees: -blaadje) als een komedie wordt aangekondigd.

De applausmeester(es) warmt het publiek op en presentatrice Jessie van der Vaart trekt de show op gang. Het betreft hier niet enkel de opvoering in de Zwartzusterkapel maar eveneens het gespeelde televisieprogramma. In intellectuele kringen wordt zo iets *meta* genoemd, in andere kringen dan weer gewoon

ingewikkeld. In al z'n creatieve ijver besluit Stef in dat programma Jessie dood te laten schieten door één van de studiegasten. Wanneer diezelfde (levende!) Jessie in een volgende scène de liftende Berkhof meeneemt in haar auto, ontvouwen zich stilaan de intriges.

Extravagantie

Door de manier van spelen wordt getracht het publiek duidelijk te maken op welk niveau van het verhaal we zitten. Zo zijn de personages op het laagste niveau realistischer en geloofwaardiger dan die in een metaniveau. Het is dan des te jammer dat niet ieder personage even overtuigend wordt neergezet. Hier is het Stefs vriendin, Kim Oosterhuis, die de uitzondering vormt en met haar voorkomen ons het meest overtuigt. Dat natuurlijk spel staat in contrast met de overdaad die we op de andere niveaus vinden. In die lagen is er namelijk een ware weelde aan *overacting*, overdadige kostuums en stemver-

vormingen. In die hoedanigheid is het vooral Berkhof die een virtuoos typeacteur blijkt te zijn. In de extravagantie lijkt VRG zich meer thuis te voelen. Het fysieke, sketchachtige spel ligt hen duidelijk beter dan de *serieux* van een door liefde gebroken schrijver. In die uitbundigheid kunnen we hen zelfs hun excessen als een *Harlem Shake* vergeven.

De lagen en scènes lopen quasi naadloos in elkaar over. Dit komt wel onze aandacht maar niet de bevattelijkheid ten goede.

In de extravagantie lijkt VRG zich meer thuis te voelen

Een visuele houvast, zoals bijvoorbeeld een consequent lichtgebruik of een accent in de kostuums, zou het onderscheid tussen de verhaallijnen al duidelijker maken.

Hoewel we bij de pinken bleven, zoals ons op voorhand al werd aangemaand door het programmaboekje, moet de inspanning natuurlijk ook van twee kanten komen. Zo'n verhaal vraagt niet alleen het uiterste van het publiek maar ook – en vooral – van de acteurs en regie. Het is meer dan ironisch dat de schrijver zich net voor de pauze tot het publiek richt – weer een nieuw niveau, jawel – en ons verwijt een fout publiek te zijn. *¿Qué?*

Niet enkel de aanpak van de gelaagdheid in het stuk laat bij momenten te wensen over, zo ook de tekst. Die komt maar al te vaak gekunsteld over. De incoherentie, slechte timing en absurde kronkels in de dialogen doen ons soms zelfs denken aan slecht improvisatietheater. Dat probleem steekt vooral in het tweede deel de kop op, een deel dat in z'n geheel bijna overbodig is.

De beloofde gelaagdheid hebben we gekregen, zij het als een door VRG geforceerd gespeeld toneelstuk over hoe de film *Inception* in een onbehouden herwerking van het *Echt Antwaarps Teater* eruit zou zien. Hoe *meta*.

Cultuur

INTERVIEW 10 JAAR HET DEPOT

“Hard moeten knokken, maar onze droom staat er nu”

Het Depot bestaat tien jaar en daar is Mike Naert, de directeur en artistiek programmator van het muziekcentrum, terecht trots op. Maar Naert is ook bezorgd. “Er is in Leuven een groot gebrek aan ruimtes waar je lawaai mag maken,” klinkt het.

SIMON SCHREURS EN ERNEST DE CLERCK

Iedereen kent Het Depot van zijn concertzaal, maar wat heeft Het Depot nog allemaal te bieden?

Mike Naert: «Wij zijn begonnen met de intentie een geïntegreerd muziekcentrum op te richten waar veel mogelijk is onder een hetzelfde dak. Concertwerking is daarbij een van onze vier grote pijlers. We bieden verder nog educatie in de vorm van workshops, instrument- en technieklessen en organiseren diverse projecten waaronder Rockvonk, het popconcours voor talent uit Vlaams-Brabant. Tot slot reiken we ook allerlei faciliteiten aan voor muzikanten, in de eerste plaats voor professionals en amateurs met ambitie. Dat wordt ons zo opgedragen door de Vlaamse Gemeenschap aangezien we gesubsidieerd worden vanuit het Vlaams Kunstendecreet. Talent spotten en op weg helpen krijgt bij ons prioriteit op vrijetijdsbesteding.»

Welke groepen heeft het Depot al geholpen?

Naert: «We gaan bewust op zoek naar talent. Artiesten als Float Fall, AKS, Selah Sue en Willow hebben we geholpen of proberen we te begeleiden op hun artistiek of zakelijk traject. Elke artiest krijgt hulp op maat. Die samenwerking levert fijne contacten op en leidt soms tot geweldige resultaten. In België is er een overvloed aan muzikaal talent en wij dragen al tien jaar ons steentje bij. We hebben hard moeten knokken, maar onze droom staat er nu.»

Mogen we daaruit concluderen dat artiestenbegeleiding voor jullie het belangrijkste is?

Naert: «Niet persé. Educatie, concertwerking en muzikantenondersteuning liggen bij ons vrij goed in balans. We proberen vooral een brede doelgroep te bereiken. Dat zie je in onze concertwerking waar

veel diverse genres mogelijk zijn. De muzikanten zijn inderdaad een heel belangrijke doelgroep. Zo hebben we altijd enkele

.....
“Als we onze zaal zouden openstellen voor studentenfuiven was er elke dag een fuif”

artists in residence onder de arm die we speelkansen geven en die we helpen een netwerk op te bouwen. Maar bovenal zijn we een motor in het pop- en rockcircuit. Een motor voor muzikaal talent, maar ook

een economische motor; we stellen immers behoorlijk wat technici en lesgevers te werk.»

Kutzaal

De vraag naar repetitie- en feestruimten is dus reëel in Leuven, getuige het succes?

Naert: «Er is een gigantisch tekort aan lawaairuimten in Leuven. Die vraag was er tien jaar geleden al. Onze repetitielokalen zijn erg populair. Bovendien is het totale gebrek aan fuifzalen ongelooflijk. Er blijven enkel nog kleine fuifzalen over in het Leu-

locatie meer. Er is plaats genoeg. De gigantische Brabantse mag dan wel geschikt zijn voor beurzen, voor studentenfeesten is ze dan weer veel te groot, om nog maar te zwijgen van de akoestiek. Voor optredens is het echt een -vergeef mij het woord- *kutzaal*. Idealiter zou er een bijkomende feestzaal moeten zijn voor duizend of duizendvijfhonderd bezoekers en enkele kleinere met een capaciteit van vierhonderd man. Het is hoog tijd voor verandering.»

Voelt u de weerslag daarvan in het Depot?

Naert: «Er is geen plaats meer voor de studenten in Leuven; op twintig jaar tijd zijn er 25.000 studenten bijgekomen. Dat zorgt ook op recreatief gebied voor problemen. Oudere en grotere clubs als de legendarische Belgisch-Congo hebben een voor een hun deuren gesloten. De studenten hebben geen degelijke fuifzalen meer en zoeken hun heil in de fakbars. Bijgevolg zitten die eivol, waardoor de Tiensestraat wemelt van de studenten en er overlast ontstaat. Het is heel simpel: Leuven heeft nood aan massaal meer studentenvoorzieningen. Zowel koten als feestzalen. Ik garandeer het je: als wij onze ruimten zouden openstellen voor studentenfuiven was er elke dag een fuif.»

Geen zomer zonder picknick

Na maandenlang sneeuw en binnenblijven, droomt iedereen van frisse lucht en in de zon liggen. Piknik Musik komt daarvoor als geroepen. Het concept is simpel: op zondag picknicken in een van de vele mooie Leuvense parken met op de achtergrond muziek. Breng je tafeldoek, je picknick en je vrienden mee en geniet van de zomerse sfeer.

CONSTANCE COLOT

Piknik Musik viert deze zomer al zijn vijfjarig bestaan. Ook dit jaar zullen twee edities plaatsvinden, waarvan de laatste dus de tiende editie van het evenement zal zijn. Ter gelegenheid van dat dubbele jubileum worden er een hele reeks extra verrassingen gepland. Leuvenaars konden dit jaar via Facebook hun favoriete park kiezen en ze maakten zo kans op een picknickmand vol streekproducten voor tien personen. Meer dan duizend mensen hebben aan de wedstrijd deelgenomen en hun voorkeur uitgebracht. Meer dan de helft

koos het Stadspark als de plek voor de eerstvolgende picknick op 14 juli.

De tiende feesteditie zal doorgaan in het Provinciedomein in Kessel-Lo op 28 augustus. Wat er daar extra te vinden zal zijn

.....
Piknik Musik viert deze zomer zijn 5 jarig bestaan en is hiermee aan zijn 10de editie toe

blijft voorlopig nog een geheim. Maar in de komende maanden zullen zeker al een paar van de extra activiteiten online bekend gemaakt worden.

Hoe het begon

Vijf jaar geleden beseften Ilse Schoonackers en Thomas Van Ostaede dat er in Leuven gedurende de zomer een gebrek was aan kleinschalige, gezellige evenementen. Ze wilden iets anders dan de grote evenementen zoals Beleuvenissen en Marktrock die een internationaal publiek aantrekken. Zo kwamen ze op het idee een evenement op maat van de stad te organiseren: een picknick in het Stadspark. Het stadsbestuur was meteen overtuigd over het project en

twee jaren daarna was er veel volk en was ook telkens de zon van de partij. Natuurlijk is picknicken een activiteit die afhankelijk is van het weer. Als het echt te veel regent, zou de picknick niet kunnen doorgaan, maar dat is nog nooit gebeurd. Zelfs vorig jaar kwamen er ondanks de slechte zomer telkens vijfhonderd deelnemers.

De initiatiefnemer en organisator, Van Ostaede, is vooral trots op de aangename sfeer die er gedurende de picknicks heerst. Het publiek is zeer gemengd. Piknik Musik is gezinsvriendelijk en trekt mensen van alle leeftijden aan: zowel jeugdgroepen als gezinnen en oude koppeltjes. Het accent ligt voor Piknik Musik op deze ongedwongen sfeer en niet op een super attractieve programmatie met bekende namen. Het is niet de bedoeling om een festival te worden. De toegang is gratis, bezoekers brengen hun eigen picknick mee of kunnen specialiteiten van de streek kopen bij een van de eetstandjes. Verder is er ook een bar en deejays zorgen voor een zomerse, muzikale sfeer.

gaf zijn toestemming om het park te gebruiken. De eerste editie was een onverwacht succes: meer dan duizend bezoekers kwamen van de sfeer en de zon genieten. Ook de

LEZERSBRIEVEN

Beste Veto,

In de veto van 25 maart 2013 gaven Heleen en Evelyne van LOKO International een interview voor het artikel "Onenigheid over aanpak interculturaliteit". Ons werd verteld dat dit artikel zou gaan over de problemen van internationale studenten in het Leuvense studentenleven. Gezien dit al sinds het oprichten van LOKO International onze belangrijkste zorg is, wilden wij hier graag aan meewerken. Onze verbazing was groot dat het uiteindelijk een artikel bleek te zijn waarin werd voorgesteld dat LOKO International en de kringen niet overeen komen. Dat is dus het eerste dat we willen bijsturen. LOKO International heeft wel degelijk goede relaties met kringen en we kijken tevreden naar de inspanningen die steeds meer kringen ondernemen in dit dossier. Helaas zijn nog niet alle kringen mee, maar wij hopen dat ze ooit de internationale student even hartelijk ontvangen in hun kringwerking als hun eerstejaars.

Verder zijn wij ook niet akkoord met het beeld dat er geschetst werd rond de taalbarrière. Akkoord, internationale studenten spreken vaak geen Nederlands. Het is nu eenmaal niet zo vanzelfsprekend onze taal te leren in het buitenland en zelfs niet wanneer je hier bent. We betreuren dat er niet vermeld werd dat veel studenten wel gemotiveerd Nederlands leren. Bv. de Nederlandse les voor beginners in Pangaea zit steevast vol! Waar voor ons het probleem zit is dat er aan Vlaamse kant een weigerachtige houding bestaat tegenover het spreken van vreemde talen, wellicht door een angst om fouten te maken. Dit is jammer want elke student spreekt een minimum aan minstens Engels in Leuven. Af en toe eens oefenen met een internationale student zou alleen maar goed doen.

Laten ons tenslotte een mogelijke verbetering formuleren: inzetten op een goede internationalisation@home (bv. buddy programma) waar zowel internationale als lokale student meer samen komen, liefst in de les. Op deze manier krijgt elke Leuvense student de kans tot internationaliseren en niet enkel zij die op uitwisseling of stage in het buitenland gaan. Daarbij willen we even nuanceren dat

we met "meer Engelse lessen", bedoelen dat studenten meer dan nu de al bestaande Engelstalige lessen opnemen en dat daar interactie tussen lokale en internationale student gestimuleerd wordt. Gewoon naast elkaar zitten in de aula zou inderdaad niet veel veranderen. Een warme plaats waar je deze ontmoetingen informeel kan krijgen, is Pangaea, het interculturele ontmoetingscentrum (lees: inclusief Belgen), waar dagelijks de wereld vreedzaam samenkomt bij een gratis kop koffie of thee en culturele activiteiten. Helaas wordt de missie van Pangaea verkeerd begrepen. Het is zo veel meer dan een clubhuis voor internationale studenten! Wij zouden net graag zien dat deze plaats meer gewaardeerd wordt, ook door de universiteit. Pangaea is een goed voorbeeld om van te vertrekken voor onze eigen werking en die van de kringen. Wij hebben de visie van Pangaea (iedereen welkom en iedereen respecteert elkaar, ongeacht de achtergrond) zo goed mogelijk proberen verwerken in de eerste Think Abroad Month. Ook kringen zijn altijd welkom bij Sabine en Caroline voor steun en advies.

Wij kunnen als studenten enkel vragen naar een betere 'internationalisation at home', goede voorbeelden zoeken en uitvinden ter bevordering van de internationalisering, wat LOKO International en een aantal kringen nu al doen. Wij vinden niet dat enkel de studenten, hun kringen of studentenkoepel verantwoordelijk gesteld kunnen worden voor een betere integratie van de internationale student, het moet een team effort worden van alle spelers in Leuven. Laten we dus als studenten stoppen met elkaar met de vinger te wijzen en er samen met de universiteit voor zorgen dat de internationale student mee van het échte Leuvense studentenleven kan genieten, in al haar aspecten. Wij hebben nog meer te vertellen rond dit onderwerp, maar bij deze hebben we verteld wat we het hardst gemist hebben in het artikel.

HELEEN, EVELYNE, NEIL
EN DOMINIEK VAN LOKO
INTERNATIONAL

Het Pangaea-model

"Hoe halen we buitenlandse studenten uit het ontmoetingscentrum Pangaea en mengen we ze onder de lokale studenten?" Dat stond hier vorige week te lezen onder een foto van een kille, besneeuwde Pangaea-koer. Het was de perfecte samenvatting van het artikel ernaast, waarin een preses zich luidop afvroeg hoe het komt dat de buitenlandse student 'wel kennis maakt met België, maar niet met de Belgische student'. Ik vrees dat we ons de verkeerde vraag stellen en zou ervoor willen pleiten dat we bij het zoeken naar een oplossing voor dit probleem, want dat is het inderdaad aan onze universiteit, eest even de hand in eigen boezem steken.

Als ervaringsdeskundige, zelf was ik ooit uitwisselingsstudent in China, zal ik zeker niet ontkennen dat een deel van de verantwoordelijkheid bij de buitenlandse student zelf ligt. Toch is het zo dat studenten niet snel uit zichzelf de stap zetten om zich buiten de vertrouwde of veilige omgeving te wagen. De Vlaamse student leeft nu eenmaal in een wereld die weinig gelijkenissen vertoont met de ervaringen van een nieuwkomer. Laten we niet vergeten dat internationale studenten zelf al een grote stap hebben gezet door voor een studie in Leuven te kiezen, ver weg van hun familie, vrienden en thuisland. Een ontmoetingsplek als Pangaea is vanuit dat standpunt essentieel: internationale studenten vinden daar collega's in dezelfde situatie met wie ze ervaringen delen en die hun frustraties kunnen begrijpen. We mogen dus zeker niet de fout maken om studenten uit Pangaea weg te willen halen.

Bovendien is het zo dat vele Vlaamse studenten hun internationale collega's niet meteen in de armen sluiten. Dat heeft wellicht te maken met hoe klein ons Vlaanderen is: studenten kunnen in Leuven vaak een deel van de vriendengroep uit het middelbaar onderwijs behouden en zijn dus minder snel geneigd om op zoek te gaan naar nieuwe contacten - laat staan in het Engels. We zijn ook iets conservatiever in onze houding ten opzichte van 'de ander', vooral in vergelijking met studenten uit Zuid-Europa, Zuid-Amerika of Afrika, die ons vaak als ietwat afstandelijk ervaren. Onze studenten trekken elk weekend huiswaarts en worden vaak bijzonder goed gesponsord door de ouders: ze feesten op de oude markt, waar een pintje bijna

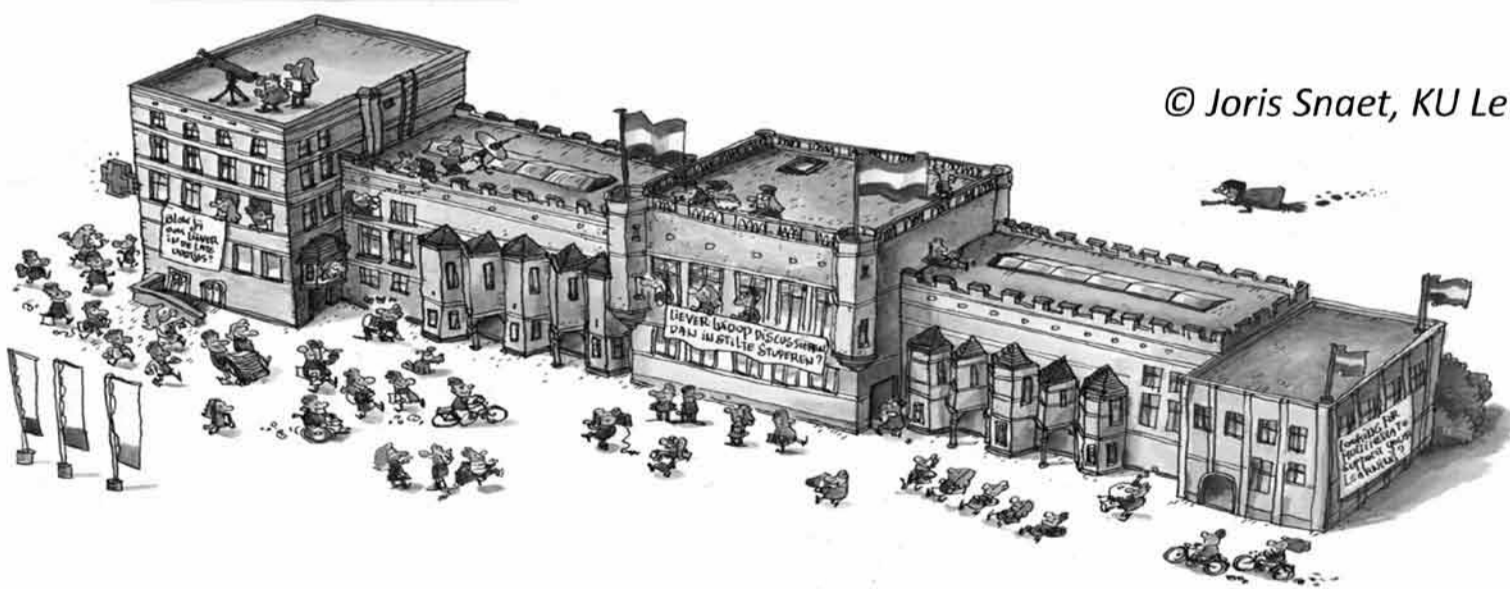
het driedubbele kost van een pintje in Pangaea. Daar is natuurlijk allemaal niets mis mee, maar het draagt wel bij aan de barrières die menervaart tussen de twee studentengroepen.

Blijft de vraag wat we kunnen ondernemen om de Vlaamse en de Internationale student beter met elkaar in contact te brengen. Ik deel daarbij deels de mening van Bart De Moor, die de verantwoordelijkheid van de kringen aanklaagt. Onze faculteitskringen vertegenwoordigen idealiter alle studenten, maar de waarheid is dat zij in de praktijk bijna uitsluitend activiteiten organiseren op maat van de Vlaamse student en in het Nederlands. Laten we er in de eerste plaats voor zorgen dat de verschillende studentenkringen en -organisaties een grotere openheid aan de dag leggen bij het organiseren van hun activiteiten. Die activiteiten moeten niet noodzakelijk de vreselijke naam 'interculturele activiteit' dragen, of specifiek de internationale student als doelgroep viseren, maar kunnen bijvoorbeeld in het Engels georganiseerd worden. Het is ook aan de kringen zelf om naar de internationale student toe te stappen en hem of haar met een zeker enthousiasme uit te nodigen om te participeren. Het omgekeerde geldt natuurlijk ook voor Loko International. Kortom: de kringen moeten net als de universiteit internationaliseren. De reacties van enkele Vlaamse kringen en van Loko International ('meer Engelse lessen') in het artikel van vorige week tonen aan dat zij in dat verband nog een lange weg hebben af te leggen.

Idealiter kan een buitenlandse student aan de KU Leuven steeds bij zijn of haar Vlaamse collega's terecht, voor vriendschap, een goed gesprek, of gewoon om te feesten en te lachen. En als er vervolgens nood is aan contacten met een niet-Vlaming, dan moet dat ook kunnen. Pangaea is in dat verband een stichtend voorbeeld: iedereen is er welkom, niet in het minst ook de Vlaamse student, en de drempel is net daardoor bijzonder laag. De vraag die we ons zouden moeten stellen is dus: hoe kunnen we de kringen beter leren omgaan met diversiteit? Vanuit dat perspectief is Pangaea in de eerste plaats een model voor hoe het wel moet.

MARIO CAMS, VOORMALIG
JOBSTUDENT AAN HET
INTERNATIONAL OFFICE EN ZELF OOIT
UITWISSELINGSSTUDENT IN CHINA

Ontdek leercentrum AGORA vanaf 19 april!

- ✓ Het eerste volledig uitgebouwde leercentrum in België
- ✓ Voor alle studenten en personeel KU Leuven
- ✓ 550 werkplekken, 363 dagen per jaar, tot 16 uur per dag

Leercentrum AGORA
E. Van Evenstraat 4 (vlakbij Alma2)
<http://agora.kuleuven.be>
agora@kuleuven.be

ALMAMENU VAN DE WEEK

15-19 april 2013

A1 = alleen Alma 1 **A3** = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2 = vegetarisch

maandag

Chili con carne	€ 4.60
Sojaburger met basilicumsaus, groentenrijst en rauwkost 	€ 4.60
Vleesballetjes in provencaalse saus	€ 3.00
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 5.20
Rundsstoofvlees uit de Camargue met saffraanrijst A2+A3	€ 5.60
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	€ 5.20
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise veggie groot A3	€ 3.50
Steak met groenten A3	€ 5.20

dinsdag

Koninginnenhapje	€ 4.00
Macaroni met mornaysaus en tomatenpaprika mengeling 	€ 4.60
Rundsbrochette met choronsaus en broccoli	€ 5.20
Steak met groenten en saus	€ 5.60
Verse visfilet met blanke botersaus en romanescogroenten	€ 5.60
Braadworst met rauwkost en mosterddressing A2+A3	€ 3.00
1/2 kip met saus en garnituur A3 (enkel avondmenu)	€ 5.60
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Spaghetti bolognaise groot A1+A3	€ 3.50

woensdag

Entrecote met bearnaisesaus en oventomaat	€ 5.60
Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies 	€ 3.00
Kalkoenrollade met roze pepersaus en erwtes	€ 5.20
Vegetarisch koninginnenhapje 	€ 4.00
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	€ 5.20
Koninginnenhapje A3	€ 4.00
Spaghetti bolognaise groot A3	€ 3.50

donderdag

Gentse waterzooi met aardappelkrieltjes	€ 5.20
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1	€ 5.20
Koninginnenhapje	€ 4.00
Pizza pepperoni	€ 5.60
Quiche Lorraine met slaatje	€ 5.60
Veggie Cannelloni 	€ 5.20
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei A1+A3	€ 3.00
Spaghetti bolognaise groot A2+A3	€ 3.50
Spaghetti bolognaise klein A2	€ 3.00
Steak met groenten A3	€ 5.20

vrijdag

Bladerdeeg met geitenkaasmousse, herfstsalade en Napolitaanse puree 	€ 5.60
Blinde vink met mosterdsaus en gebakken bloemkool	€ 5.20
Romig varkensstoofpotje met champignons	€ 3.00
Stoofvlees op z'n Vlaams	€ 5.20
Kippenlapje met groenten en saus A3	€ 4.60
Koninginnenhapje A3	€ 4.00

Filmticket voor slechts €7,2

waarmee je van **maandag tot vrijdag** naar
om het even welke voorstelling in Kinopolis kan gaan!

Te koop in alle Almarestaurants!
De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats
of op de Kinopoliswebsite.

(advertentie)

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken,
platen, cd's en allerhande snuisterijen!

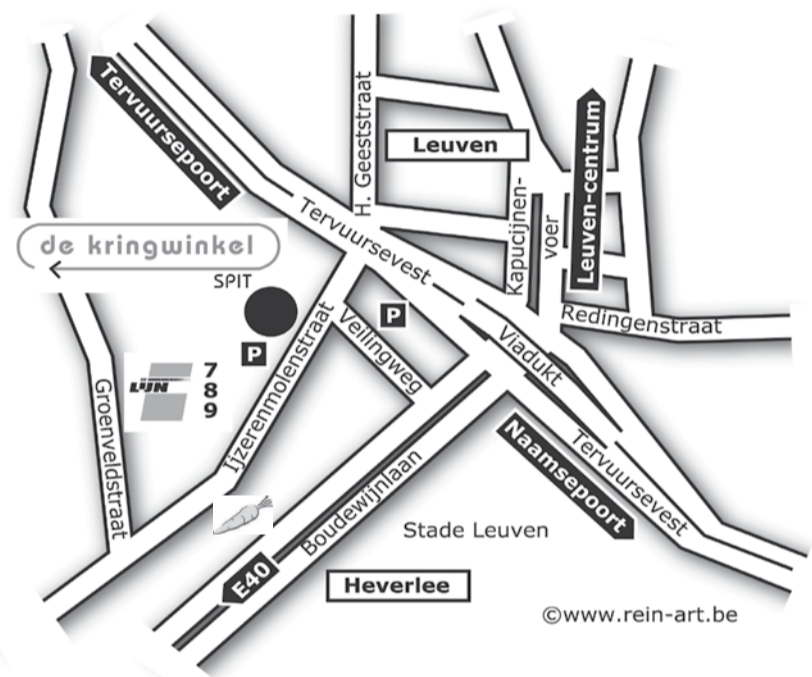
Ijzermolenstraat 10-12, Heverlee

Open: ma-vr: 10-18u

zat: 10-17u

zondag gesloten

tel. 016/65.29.57 www.spit.be

De goedkoopste fuijzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of
albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

De satirische rubriek van Veto

LOKO geeft rector doopopdracht; Waer moet Spekkie verzorgen tot aan de ontgroening

NAAKTKALENDER ALFA BLIJKT TELEURSTELLING

JUNI

						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

Veel studenten lijden aan cenosillicaphobia.

Voorzitter LOKO eens met rectorkandidaten:
"Gender is belangrijk"

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 39 - Nummer 20
Maandag 15 april 2013

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jelle "Joëlle Milquet" Mampaey

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Edvald Boasson Hagen <3" Hollevoet
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Charlotte "Ewan McGregor" Vekemans, Jens "Naaktslak" Cardinaels, Pieter "Emma Watson" Hiele, Wouter "Rihanna" Goudeseune, Philip "Jurgen Habermas" Gallasz, Sam "Freya Van den Bossche" Rijnders, Andrew "Angela Merkel" Snowball

Schrijvers:
Korneel "Megan Fox" De Schamp, Geert "Margaret Thatcher" Janssen, Jasper "Christina Hendericks"

Van Loy, Karolien "Shay Mitchell" Favoreel, Caroline "Cast van Game of Thrones" Van Rhee, Nils "Kim Jong-un" De Neubourg, Ernest "Nathalie Portman" De Clerck, Simon "Erica Durance" Schreurs, Constance "Heath Ledger" Colot, Frank "Els Dehaen" Pietermaat, Femke "De gebroeders Borlée" Bertsché, Nele "Pieter Embrechts" Hiele,

Fotografen:
Thomas "Lesley-An Poppe" Thielemans, Karolien "Cast van Game of Thrones" Wil-mots,

Tekenaars:
Karolien Favoreel
Dtp:

Jens Cardinaels & Margot Hollevoet

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Margot Hollevoet, Jens Cardinaels
IT:
Joachim "Ria" Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Pieter "Scarlett Johansson" Rombouts info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekening- nummer:

001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, mensen die wij in een naaktkalender willen zien) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Koen Geens

“Ik leef op de toonaarden van het toeval”

Gisteren stond hij nog voor de aula, vandaag voert hij begrotingsbesprekingen met ervaren rotten en sluwe vossen als Didier Reynders, Johan Vande Lanotte en Laurette Onkelinx. De nieuwe minister van Financiën Koen Geens (CD&V) is op zijn zachtst gezegd voor de leeuwen geworpen.

JENS CARDINAELS EN SAM RIJNDERS

Meteen na de begrotingscontrole kwam de kritiek: de hervormingen zijn niet structureel genoeg en de regering stelt de problemen uit naar de toekomst. “Onterechte kritiek,” vindt Geens. “Structurele maatregelen zijn geen structurele hervormingen. Het ging om een begrotingscontrole, niet om een volledig nieuwe begroting. Bij een controle wordt er gesleuteld aan de marges. Dat klinkt als oefelen, maar stel: een student haalt een acht op één examen. Dan gaat hij toch niet al zijn examens opnieuw afleggen? Het is pas in de zomer dat we een volledig nieuwe begroting op poten zetten voor 2014.”

Zullen er dan ingrijpende hervormingen zijn?

Koen Geens: «Kijk, ik verahul niet dat de – hoe zal ik het zeggen – veelkleurige samenstelling van de coalitie de zaken op dat vlak zeer evenwichtig maakt. Er zitten zes partijen rond de tafel, die niet over één nacht ijs gaan.»

Bovendien komen de verkiezingen eraan.

Geens: «Dat speelt nu nog minder dan over een paar maanden, maar we moeten in de zomer voor de laatste keer goed kijken en ingrijpen. In januari zullen we inderdaad in verkiezingsmodus zitten.»

Door die verkiezingen zijn de regeringspartijen zich aan het profileren. Denk maar aan sp.a met zijn nieuwe beginselverklaring.

Geens: «Men doet dat doorgaans meer als de verkiezingen dichterbij komen. Voor een politieke partij is zichzelf heruitvinden even belangrijk als er mooi uitzien voor een mooie man of vrouw die naar een feest gaat. Het bemoeilijkt het regeringswerk op dit moment niet.»

In de marge van de begrotingscontrole publiceerde onder andere de krant *Le Soir de OffshoreLeaks*, waaruit bleek dat ook welgestelde Belgen hun geld versluizen naar belastingparadijzen. Is iedereen vrij om zijn geld naar de Kaaimaneilanden of andere exotische oorden te versassen?

Geens: «Iedereen moet naar gelang van zijn daadkracht bijdragen aan de staatsinkomsten. Dat is een mooi principe dat je moet respecteren. Geld is tegenwoordig verschrikkelijk mobiel. Personen en ondernemingen willen zo weinig mogelijk belastingen betalen. Daar kan je boos en verontwaardigd om zijn, maar dat zit in hun genen. Daar moeten we rationeel op reageren. Alleen een collectieve en internationale aanpak werkt. En wanneer er zich daar kansen voordoen, spelen we er op in. Toen vorige week vijf grote Europese landen een pilootproject lanceerden om automatisch bankgegevens uit te wisselen, hebben wij ons daar meteen bij aangesloten.»

«Als er sprake is van fraude, is er geen enkel excuus. Al is het voor ons, juristen, erg belangrijk om correct bewijs te vergaren. Dat is bij Wikileaks en OffshoreLeaks niet altijd het geval. De journalist van *Le*

Soir gedraagt zich nu erg voorzichtig (*hij wil geen info geven aan het gerecht, red.*)»

“Aan de universiteit heb ik een aantal vaders gehad. Mannen die letterlijk mijn vader konden zijn”

De kritiek luidt dat België met de notionele interestaftrek - waardoor bedrijven vrijgesteld worden van een deel van hun belastingen - een fiscaal paradijs is. Moeten we niet eerst voor eigen deur vegen?

Geens: «Elk land heeft zijn specialiteit en fiscale aantrekkingskracht. In België is dat de meerwaarde op aandelen, Nederland is ongelooflijk geliefd bij holdings. Ik ben voor de notionele interestaftrek: lidstaten moeten zichzelf verdedigen tegenover de andere lidstaten en concurrentieel blijven.»

Sprint aantrekken

Is het makkelijk om als nieuweling in het midden van de rit in een bestaande regering gedropt te worden?

Geens: «Het is een uitdaging, omdat er een aantal vanzelfsprekendheden zijn, die je niet altijd kunt plaatsen. Als je zo open bent als ik, zeg je wel eens dingen die al honderd keer gezegd zijn.»

“Structurele maatregelen zijn geen structurele hervormingen”

De regering kreeg in het verleden geregeld de kritiek dat ze haar beleid niet verkocht krijgt in Vlaanderen. Tot voor kort was uw voorganger Steven Vanackere (CD&V) als vicepremier de spreekbuis. Zal zijn opvolger Pieter De Crem (CD&V) het beter doen?

Geens: «Hij zal het zeker even goed doen. Het zijn twee mensen met een verschillend profiel. Ze zijn allebei ervaren politici. De Crem heeft voeling met wat de burger wil.

Minister van Financiën Koen Geens (CD&V): “Ik zeg wel eens dingen die al honderd keer gezegd zijn.”

Onze communicatie zal even goed zijn als onder Vanackere, niet beter of niet slechter.»

Ziet u voor uzelf daarin een rol weggelegd?

Geens: «Daar heb ik nog niet over kunnen nadenken. Ik heb er nog niet over kunnen spreken met mijn partij. Ik ben bezig met mijn ministerschap zo goed mogelijk te doen en de sprint aan te trekken voor mijn partij.»

Als uittredend minister is het alvast niet onlogisch dat u zelf deelneemt aan de komende verkiezingen.

Geens: «Alle engagement heeft voor mij twee voorwaarden. Men moet het mij vragen, en ik moet er ja op zeggen. Ik kan dus nog niet antwoorden op die vraag.»

Onvoorstelbare haven

Was u sowieso van plan om in de politiek te gaan?

Geens: «Ik heb geen plan. Ik leef op de toonaarden van het toeval, maar ik doe altijd hetzelfde. Professioneel ken ik drie grote liefdes. Om te beginnen de universiteit, maar ook mijn eigen advocatenkantoor, waarmee ik nu uiteraard volledig heb moeten breken. Die twee hangen voor mij samen: mijn kantoor is altijd mijn labo geweest, al heeft men dat aan de universiteit niet altijd begrepen.»

«Mijn derde liefde was van jongs af aan de politiek. CD&V is een vanzelfsprekendheid in mijn leven. In een andere partij zou

ik niet kunnen functioneren. Dat is een kwestie van loyaliteit.»

U bent nog steeds buitengewoon hoogleraar. Voelt een professor zich als een vis in het water in de politiek?

Geens: «Ik geef nog les, al is mijn lesopdracht verminderd tot 20 procent. Gisterenavond heb ik nog mijn doctorandi gesproken. De universiteit is dus niet verdwenen uit mijn leven. Johan Vande Lanotte doet hetzelfde. En met een goed resultaat (*Vande Lanotte (sp.a) is minister van Economische Zaken, vicepremier en buitengewoon hoogleraar grondwettelijk recht, red.*). Al kun je in de drukke jaren van een politiek bestaan niet evenveel publiceren. De voorbije jaren heb ik verschrikkelijk veel geschreven.»

Begrijpt u dan de beslissing van uw partijgenoot en voormalig senator Rik Torfs, die teruggaat naar de academische wereld?

Geens: «De academische wereld is een onvoorstelbare haven. Aan de universiteit heb ik een aantal vaders gehad. Mannen die letterlijk mijn vader konden zijn zoals Roger Dillemans, Roger Blainpain en Walter van Gerven. Die waren overal maar hun thuis was de universiteit.»

Rik Torfs is kandidaat-rector, iets wat u in het verleden ook ambieerde. Mocht u geen minister zijn, zou u dan zelf kandidaat zijn?

Geens: «Dat is een hypothetische vraag. Dus die moet ik niet beantwoorden.» (*lacht*)